

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.03.2007. године

НАСТАВЉЕНО 05.03.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик ужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокати: Горан Петронијевић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Фолић Горан, Милан Бирман и Палибрк Драган.**
- **Присутни су и сведоци Милојевић Небојша и Фатић Милован.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, данас нећу присуствовати овом претресу због претреса који се држи у Палати правде, трећи степен у овом предмету Стамболић-Будак, мењаће ме Палибрк Драган до доласка колегинице иза паузе. Сагласан је окривљени са тим тако да можете наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сагласни, господине Митровићу? Јесте, сагласни се с овим? Добро. Изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Имам само један предлог пре него што почнемо саслушање сведока. Евидентно је да ће овај поступак трајати и да ће се примењивати нове одредбе Законика о кривичном поступку 01. јула 2007. године. Желим да вас обавестим да ћу ја да предложим виртуелну

реконструкцију догађаја па Вас молим сваког сведока да питате око појединости објеката и свега тога што се дешавало у Сувој Реци, а који су сведоци Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су Ваши предлози. Изволите?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја имам једну примедбу. Добио сам скицу од опт. Јовановића, а мислим да ће и он да буде сагласан са мојом примедбом, а и остали оптужени пошто они познају ове прилике у Сувој Реци. Примедба се односи у делу пута, значи, пут нема кривине код полицијске станице и на раскрсници Рештанског пута, значи пут је у потпуности прав. Значи, кривина иде негде височије горе изнад овог Речанског пута у правцу Приштине, значи гледано, то је мало височије, иде успон и онда иде кривина, значи, апсолутно је овде пут прав, тако да мислим да ће да се сагласи и Јовановић Ненад и остали оптужени са мојом примедбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је већ ушло у транскрипт. Да ли има још неко неку примедбу везано и за ову скицу?

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Госпођо председавајућа имам примедбу на начин коме сте водили поступак на претресу од 01.02.2007. године, Ви сте ислеђивали сведока Ђорђевић Новицу на тај начин тако што сте ме одмах представили ко сам и шта сам, а то је страна 89/111 где пише: «Да ли има неко оптужених има питања, изволите господине Чукарићу, оптужени Чукарић Слаћан, можете овде стати господине Чукарићу. Ево ту можете» и одмах иде «јел Ви познајете ко је то», где сам се ја надовезао «да ли ме познајете господине», каже: «Да Како се зovem ја? Чукарић Слаћан», сведок је рекао. Даље, на моја питања Ђорђевић Новица је одговарао, каже: «знам када је дошао из Ораховца, полицајац је био. Добро објаснили сте ви», као председавајућа кажете и прекидате сведока. «Добро објаснили сте, не сећате се». Даље, на моја питања сведок је одговорио, поставио сам питање: «У свим изјавама до сада где сте давали увек сте говорили да ме знате као Јајце»? каже: «Да». На моје питање: «Одакле Ви данас као Чукарић Слаћан»? Зато што кад сам спомињао надимак рекли су ми да се зовеш Чукарић Слаћан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Чукарићу, нећемо сад вршити анализу свих тих изјава. То све стоји ту, то је ствар оцене и већа.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ако сам овде равноправан на одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право примедбе, али нема потребе сад у овом моменту, у овом моменту нема потребе.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Рекли сте ми једном да сам неук, али Ви овде као председавајућа ставили сте се у улогу јавног тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада у овом моменту, наравно да морамо све да испитамо, наравно ми морамо да утврдимо чињенично стање, морамо да дођемо до истине.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Имам и примедбу зашто нисте извршили препознавање моје на тај начин раније да би сведок упоредио с неким лицима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сад вршити анализу тих исказа, јел знате, јел знате. У овом моменту не, ако имате неки предлог у том смислу то може, то можете да предложите и у свако доба можете да предложите, а анализу нећемо сада давати. Јел имате нешто још да додате везано за ову скицу можда коју сте добили?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: За скицу немам, али у вези оваквог поступка са сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ствар већ оцене доказа.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија ми само имамо молбу да се у даљем току поступка не сугерише сведоцима како се који сведок конкретно зове када су у питању сведоци који не знају тачно име или надимак. Само то, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ја бих вас само претходно обавестила да смо извршили увид у списе предмета овога суда К. 449/01 у процесу опт. Клинтону и других, а везано за НАТО бомбардовање Југославије и том приликом смо приложили спусу и фотокопирану документацију, значи из тог предмета, а везану за бомбардовање касарне у Призрену, тако да имамо и извештај са увиђаја и имамо фотодокументацију лица која су настрадала том приликом. То ћете ви добити, све смо ми то фотокопирани, тако да ћете на крају и добити овај извештај. Друго, ја сам затражила од Хашког Трибунала да нам достави изјаву коју је дао сведок «А» пред Хашким Трибуналом и то смо добили, он је дао 19.01.2006. године, ту изјаву сам добила, преведена је тако да ћете и то добити и то смо фотокопирани, добићете на крају.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија молим Вас, само поводом овог што сте нам сад саопштили у виду саопштења имам две примедбе. Прва примедба је Ви ван претреса одлучујете о прибављању доказа а на то нисте овлашћени, само на претресу можете да одлучите које ћете доказе да прибављате и да изводите, то је једна ствар. Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та ствар, одмах да Вам одговорим. Није у реду.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Закон о кривичном поступку, овлашћења председника већа су изричито прописана и у тим одредбама нигде није овлашћен председник већа да ван претреса прибавља било какве доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да је овлашћен председник већа да прикупља доказе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја морам да кажем, мој правни став, Ви немојте да се сложите. Друга ствар. Ви хоћете да користите доказе из других предмета у овом поступку, што није дозвољиво ако већ постоје ти докази, ако су они прибављени од наших државних органа, онда те доказе треба да прибавите од оне институције која је те доказе приложила у другом поступку, а не да узимате из другог предмета то кога сте рекли да се води против не знам кога да се водио, то је исто недозвољиво. Трећа ствар, прибављање доказа од Хашког Трибунала и Ви налажете превођење и достављање нама, по закону, нашем закону, не могу се изводити докази изведени пред Хашким Трибуналом. Овде је у питању поступак који је покренут у Србији и води се по нашим законима. Није у питању уступљени предмет па да ми користимо доказе Хашког Трибунала које је извео Хашки Трибунал, па сад пошто нам је уступио овај поступак да ми можемо да користимо без обзира на садржај тих доказа да ли одговарају неком или не, ја Вам сад кажем те доказе које је прикупио Хашки Трибунал не могу се користити у овом поступку без обзира који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко нешто да дода?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Сагласан сам са предлогом колеге и предлажем да се издвоји овај спис који сте сада спојили у нашем предмету, јер евидентно не може да се користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, све ће вам бити достављено, све.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А изјава пред Хашким Трибуналом која је дата у фази претреса тај сведок који је био заштићен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛОЈЕВИЋ НЕБОЈШЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас сведока позвати, Милојевић Небојшу. Господине Милојевићу добар дан.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно ћу узети Ваше личне податке. Име оца?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занимање?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Тренутно нисам у радном односу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен. Боравиште?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Сочаница, село Сочаница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Сочаница? Општина?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Лепосавић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: 1968. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, Ви сте овде позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни једино да одговарате на питања уколико би тиме себе или Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Значи, једино на та питања нисте у обавези да одговарате. Друго, дужни сте да нам све испричате све што знате о овом предмету, не смете ништа прећутати и претходно требало би да положите и заклетву. Имате текст заклетве па прочитајте наглас.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ово овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви знате зашто сте позвани везано за овај догађај у Сувој Реци. Реците ми у време бомбардовања, значи од 24. марта 1999. године где сте били, на којим пословима и задацима, која су Ваша овлашћења и дужности била?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Када је почело, ја сам радио, то сам још и раније навео, у једној фотографској радњи, значи где је била измештена наша служба. Значи, ту сам делио бонове за гориво тада у то време и пријављивао избеглице које су долазиле са села у Сувој Реци, значи зелене картоне смо неке попуњавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете да је била измештена? Када је била измештена станица?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања? Одмах тих дана или, јел можете да се сетите кад је то било?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па можда дан после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан после бомбардовања? Добро. Ви сте били активни или резервни полицајац?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам био у цивилном делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте још обавезе имали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па био сам на звонику, значи дан после почетка бомбардовања. Ја сад тачно не знам кад је почело бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24. марта то је већ ноторна чињеница. 24. марта 1999. године је бомбардовање почело, па у односу на почетак бомбардовања када сте Ви били на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан? Како? Ко Вас је послао да идете на звоник?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нико, самоиницијативно сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самоиницијативно?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то уобичајено тако да самоиницијативно да одете?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па није, али ето плашио сам се бомбардовања, мислио сам да ћу ту да будем најбезбеднији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то да бисте се као ради Ваше безбедности сте отишли на звоник?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, ето чисто отишао сам ту. Ја сам мислио да ће то бомбардовање да буде, да ће да се сручи, тога се стидим сада али ето. Оставио сам и породицу своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми с ким сте отишли, јел сте сами или сте отишли са неким?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам сам био, био је горе Новица Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сами отишли, а већ је био Ђорђевић Новица, ту сте га затекли?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте му рекли зашто сте дошли?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па ништа нисмо конкретно причали о томе зашто, јер то је био почетак, није се ни знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мало ми је нелогично ако је бомбардовање да Ви одете на звоник, мало ми то објасните због чега?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Рачунао сам да је то црква ту, шта знам ето, не знам ни сам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неко оружје?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би то било, у које време сте Ви отишли?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам био после подне, значи сад тачно време не знам стварно, али то је било можда 4 па надаље, можда и 5 до 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 4 и колико кажете да сте отприлике провели ту?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па два-три сата је ту било, не знам стварно то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се нешто догодило за та два-три сата?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се није догодило?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви кад сте били саслушани, Ви сте раније у свом исказу код истражног судије Ви сте рекли да сте добили задужење да идете?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па јесам зато што сам се стидео да кажем да сам самовољно и стидео сам се и било ме је срамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вас је било срамота?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па шта знам. Прво и због своје породице и због старешине и због свих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чега сте се стидели?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па да сам ја отишао, побегао фактички да се сакријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде сте баш децидирано рекли «тада ми је речно да идем да помогнем њима» и то два-три сата да будете, па чини Вам се да Вам је то помоћник рекао?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, нисам никада рекао да ми је помоћник рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је наредио пита Вас истражни судија. «Па од старешина, тачно се не сећам, мислим да је тада био помоћник».

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Мислим да је тада био помоћник, командир резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би то био?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Тада је био Ненад Јовановић, али нисам рекао да је он наредио, значи сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам цитирам шта сте Ви рекли.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, ако цитирате председнице, онда до краја цитат је даље био «и сећате ли се ко Вам је то рекао. Па верујте ми да се тачно не сећам. Помоћник командира не сигурно». Према томе немојте из контекста да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу реч нисте добили. Можете кад Вам ја дам реч.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Председнице, не могу ја да пропустим кад Ви тачно не презентирате изјаву сведока у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад ја испитујем сведока господине Ђурђићу не можете упадати.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: На недозвољен начин стављам примедбу да га саслушавате на недозвољен начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу не можете ме прекидати док ја испитујем сведока.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: На недозвољен начин молим Вас кад цитирате комплетно свих пет реченица цитирајте.

Председник већа изриче

НАРЕДБУ

ОПОМИЊЕ СЕ адв. Вељко Ђурђић да не ремети ред у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте отишли на звоник? Нећете добити реч док ја не кажем.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја имам примедбу на начин на који саслушавате сведока и хоћу да одлучи веће да ли је то дозвољено или не. Молим Вас

одбијте да ми дате реч. Имам примедбу јер не цитирате тачно записник о саслушању сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Ђурђићу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел Ви не дозвољавате да ставим примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сам Вам предочила. Господине Ђурђићу седите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице већа, јел ми не дозвољавате да ставим примедбу на начин на који Ви саслушавате? Молим Вас одлучите да ми не дозвољавате, ја ћу тражити одлуку већа да ми не дозвољавате и сешћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју одлуку већа у вези чега?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имам примедбу на начин. Хоћу да ставим примедбу на начин на који сте почели сада саслушање сведока предочавајући му део, само једну реченицу, из контекста сте истргли, а не и даље где се сведок јасно изјаснио шта је на крају рекао. Међутим, због тога имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам му предочила, то је тачно ко вам је то наредио и Ви сте наставили и рекли сте: «Па од старешина тачно се не сећам, мислим да је тада био помоћник. Сећате ли се ко Вам је то наредио, па верујте ми да се тачно не сећам». Да стоји али мислите да је помоћник и то стоји, али да се тачно не сећате.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Има даље још две реченице прочитајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нисам сигуран», даље објашњавате јер је била општа гужва, општа халабука уочи бомбардовања. Значи, и споменули сте да је помоћник, али да и даље нисте сигурни ко је, па Вас зато сад питам.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам споменуо да ми је помоћник дао наређење, него да је био претпостављени за резервни састав. Значи, никада ниједног момента нисам рекао да ми је он наредио или било ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и јел сте нешто коментарисали са Ђорђевићем?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: У вези?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте на звонику, шта се дешава?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се више ту не дешава?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа. Док сам ја за то време био не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Фатић Милована?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, док сам ја био ту не, док сам ја био ту не, ја њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, како је дошло до тога да Ви сад одете са звоника? Били сте два-три сата ако сте се плашили?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, отишао сам кући одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Почело је већ да оно мрак и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли сте кући? Јел кажете нешто Ђорђевићу зашто одлазите кући?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Уопште нисмо постављали питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан где сте били, јел сте нешто коментарисали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Са ким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, која су Вам сутрадан била задужења?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па кажем Вам сутрадан у тој фотографској радњи, значи делио сам бонове, радио оне послове које сам иначе и те картоне смо попуњавали, то је било на хиљаде можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто се дешавало у Сувој Реци? Да ли је било неких акција, неких, да ли је Вама ту нешто познато? Јел било нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам ја на какве акције мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате? Осим вас полиције при ОУП-у Сува Река, да ли је било још неких јединица, у Сувој Реци да ли је било још полиције, да ли је било војске?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Знате шта, сад ја не могу да се сетим, али било је ту и војске и полиције, не знам тачно који су шта и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте Ви?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате јел било? Јел било још неких јединица осим ваше полиције да ли је било још? Да ли је била смештена нека полиција која је долазила на испомоћ у Сувој Реци? Да ли је била смештена?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па било је ту полиције пуно, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то полиција, како изгледа?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас оно што знате.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, од 80. године када су почеле демонстрације из Словеније, из Босне, из Хрватске, из Македоније ту су полицајци долазили све до 90. онда од 90. из целе Србије, нема ко није био, тако да ту уопште нисам обраћао пажњу на то стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те људе које виђате јел су то била униформисана лица?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па обично за време када је почело бомбардовање, значи, у цивилу скоро нико није смео да се креће, тад је било врло опасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то униформе биле? Ви сте имали какву униформу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам имао ону полицијску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то униформа? Немојте се ништа чудити, испричајте нам каква је реците?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Као и сваки полицајац што има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: С оним шарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава, зелена?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава маскирна? А ова остала униформисана лица која сте имали прилике да виђате, јел су и они имали те плаве маскирне униформе или су имали неке друге боје?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па имали су који су били плаве и мислим стварно нисам обраћао пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте обраћали пажњу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, било је и војно и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био директно надређен? Вама?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па сад тачно не знам ни ја, начелник ваљда, пошто сам цивилни део био радио овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада добили неко било које задужење да будете у обезбеђењу полицијске станице тих дана да ли сте икада добили?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не. Кажем вам сутрадан то сам предузео и радио, значи тек после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сте послове сте све време радили од бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Све. Ту је било пуно људи који су долазили ту, значи налазили су ми смештај, храну и воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких дејстава ОВК у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: У Сувој Реци тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, значи говоримо од почетка бомбардовања 24. марта?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па тачно у Сувој Реци не знам али знам околост свугде је било. Значи, села и ово знам да су људи гинули наши. Пуно је полицајаца погинуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Вам је познато да ли је нека ваша екипа ишла у Ђиновце, Топличане, да ли знате да су били формирани неки пунктови и да су одређени полицајци послати на те пунктове?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: У Ђиновце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђиновце, Топличане, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Јесте у Ђиновце је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате неког од полицајаца ко је био?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па знам био је мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ратомир Милојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је још био што Ви знате?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам ко је други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само знате да је?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно ко је други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате кад су отишли?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па некако одмах тада кад је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах.

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам колико су дуго били ту, после је он имао, ишли на терен, значи где је било потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел су постојале неке ауто-патроле?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ауто-патроле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел су биле неке патроле?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па ја колико знам ту аутом није много смело да се креће, значи сваки је избегавао аутом да се вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су биле било какве патроле?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је неко носио храну и оружје на тим пунктовима? Да ли је неко носио од полицајаца пошто кажете да је Ваш брат био, да ли је неко њима носио храну?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте о томе ништа разговарали?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми пошто сте били на звонику, шта можете да видите, какав је видик са звоника?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па конкретно шта Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па конкретно шта видите, јел видите полицијску станицу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па знате шта у суштини кад човек размисли ја сам искрено мислио да се види, међутим, кад је прошли пут мени поставио један, не знам ко, од ових адвоката овде, питање и тачно ту се налази неко дрвеће, неке гараже, неки, ја мислим да не може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Ви сте на звонику, значи какав Вам је видик, шта је Вама прегледно, шта Ви можете да видите? Јел видите улаз у двориште?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Које двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О полицијској станици говоримо, да ли видите улаз?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не може да се види улаз јер црква дође одмах поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате ту скицу Суве Реке. Хоћете молим Вас да погледате скицу Суве Реке? Погледајте добро, па видите да ли Вам одговара уопште та скица?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, ево овде је звоник овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих режију молила да само на мониторе стави скицу Суве Реке. Режија, јел хоћете молим вас скицу Суве Реке на мониторе? Шта се дешава, хоћете ли да проверите са режијом? Јел видите ово што је парафирано овако, то је значи звоник, црква, звоник. Значи, са тог звоника шта видите у оквиру, рецимо јел видите полицијску станицу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Знате шта, црква је много вишља него што је звоник, тако да, ево видите овде где се тачно црква налази испод и ту су неке, сад као кроз маглу сећам се неко дрвеће и гараже су биле, може да се види кров станице, значи, нисам сигуран стварно, нисам размишљао о томе да ће неко мене да пита у животу да ли се види станица, али логички не би могло да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не логички, него били сте тамо, шта видите, шта видите прегледно, мислим овако шта вам је прегледно кад сте на звонику, шта можете да видите? Јел видите пут овај за Рештане, Приштина-Рештане?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Пут ја мислим да не може да се види од цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад овде имамо први и други улаз, јел видите ово полицијска станица, па први и други улаз, да ли можете да видите са звоника тај први и други улаз?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: То овде задње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, полицијска станица, нађите где је полицијска станица па имате улаз један и улаз два, мада сте објаснили да је звоник нижи у односу на цркву, да ли то може да се види?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Мислите улаз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нема шансе. Значи, можда кров кажем вам и овамо овај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова помоћна зграда полицијске станице да ли се то види?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не верујем ни то, можда мало кров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ови багремови, ово кажете дрвеће да је било?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Било је ту неко дрвеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 24. март, значи крај марта да не прецизирамо, крај марта месеца, да ли је то било олистало?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја се сад стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што је овде сведок Новица Ђорђевић рекао да се види један део дворишта полицијске станице и да се види главни улаз у двориште, зато Вас питам ако можете да нам помогнете? Па каже помоћна зграда полицијске станице се јасно види, каже да су багреми мали, да није било густо грање и да се види?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ево види се лепо овде како је црква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино каже да се овај први и други улаз се не види. То је рекао да се не види.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Први и други улаз? На који то мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На полицијску станицу ту погледајте. То каже да се не види а ово што сам Вам сад предочила он каже да се види.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Шта да се види? Ова помоћна зграда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни улаз у двориште, да се види главни улаз, да се види ова помоћна зграда, да су багреми мали и да нису били нешто разгранати.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Главни улаз, значи то би дошло овде тако овај улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пише Вам?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Стаза, шта је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише главни улаз, двориште.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не могу баш добро да се снађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на звоник?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим да не може ни то да се види од цркве. Ево тачно се види црква где је испред звоник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај пут за Рештане шта сте рекли јел се види то? Не види се?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи можда из станице би могло да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не, са звоника?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не. Ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте уопште чули у то време да се догодило неко убиство да је страдало 48 чланова породице Бериша, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да ли сам то чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште за страдање у то време да је било?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато? Да ли сте икада чули да је толико страдало чланова породице?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Чуо сам кад су звали на ове претресе, испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога ништа?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту сте живели?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Није то ту, ја сам много даље одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље сте?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ништа нико није причао о томе?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Ђорђевић је децидирано рекао да сте Ви добили наредбу да идете на звоник и да је био са Вама на звонику и Ђорђевић Новица и Фатић Милован и да сте били и Ви, да сте имали изричито наредбу, да он чак и описује ситуацију кад сте били на звонику, значи да је ту било и пуцњава, да сте чак и једног момента и залегли, да сте онако чучнули јел сте се плашили да Вас неки меци не погоде. То Вам ја предочавам шта је Ђорђевић Новица рекао, па је он чак видео када се подигао да је у једном моменту видео да су и рањена лица и да је била и једна жена и да је био и један човек и жена како вуче тог човека. Чак је и то описивао а да сте Ви прокоментарисали ова жена је још жива, па да ли можете нешто мало у вези тога?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: То је чиста лаж, а друго на тај звоник, не знам да ли сте имали прилике да неко оде да види, то су неке труле даске метар са метар, значи да не може један човек да стане. Ја сам се једва попео чисто онако да видим шта је у питању и ово и сишао и доле сам био. Значи, доле је била трава и ово. Значи, то је чиста лаж да тројица или четворица може горе да се попну и седну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би он то тако рекао? Он је баш тако описивао детаљно.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви у добрим односима са Ђорђевић Новицом? Да ли сте били у неким?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не у неким екстра добрим али то је мала средина где смо онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били у завади на то мислим?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто би он то тако детаљно описивао и говорио да сте Ви били ту поред њега?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Стварно не знам, значи не могу, могу да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се пуцало на све стране, да су се чуле околу и детонације и све, Ви то ништа не објашњавате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Могу да нагађам само, значи да га је неко наговорио или присилио или је новац у питању, ја стварно не знам шта је, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто Ви тако кажете да ли га је неко наговорио.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, нисте сигурни?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја кажем нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вас ја питам. Ви кажете кад сте били саслушани, значи то је било сад ћу Вам рећи 09. јуна 2005. године на питање заменика тужиоца: «да ли се види аутобуска станица», Ви кажете да се види са звоника, па онда каже: «да ли се полицијска станица види са звоника», Ви кажете «види се», «да ли се види двориште аутобуске станице? Па то је неограђено, види се». Значи, Ви сте другачије мало то описали кажете да се и то види?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: То су питања да ли се види станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте само у реду, него нам дајте мало зашто је то тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Само да вам објасним. Значи, то је питање врло било жестоко питање с његове стране да ли се види значи у том моменту шта сам могао да кажем, нисам ја размишљао уопште о том питању. Значи, види се. Е оно други пут када сам био, када ми је човек, ја не знам стварно ко је од њих објаснио лепо и кад човек мало дубље размисли не може да се види. Значи, то је моје неко сад размишљање, то су питања да ли се види да ли не. Нисам ја сањао о томе да ће мене неко да пита да ли се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро Ви знате да ли се види, то сте могли и тада да објасните исто као што сте сад објаснили, разумете, исто сте и тад могли тако.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, када ми је човек поставио лепо питање и када сам мало размислио боље, значи, да у ствари у суштини не

може да се види и тачно овде се види скица да је црква испред. Значи, то су све нека питања где у секунди, две одговорите, а 8 година је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Јашар Беришу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био, шта је радио?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ко је био не знам, а радио је на пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га виђали тих дана?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Тих дана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли сте чули да је убијен?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам. То ми је исто постављао питање шта је већ био истражни судија, тужилац, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули за неког Ељшани Абдулаха?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли сте имали сазнање неко да сте у оквиру станице имали неко лице које је евентуално било задржано, притворено?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да ли сам имао сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли имате сазнања, у то време?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја колико знам у станици, значи никог није било јер је штаб измештен из станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах кажете да је сутрадан био измештен?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, ја колико знам то је и пре него да почне бомбардовање је измештено, бар ја тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је неко остао?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јел знате ко је Папић Рамиз?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиз да ли знате ко је?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: У то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате које су била његова задужења, да ли уопште знате још нешто да нам кажете осим што је био полицајац?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Као и сви полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Петковић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирослав?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Петковић Мирослав, Петковић Зоран, то су све полицајци, јел знате која су била њихова задужења?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Они нису полицајци колико знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Они су били цивили мобилисани ја мислим, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Али колико знам да су били цивили ови сви што су били мобилисани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато да ли је при ОУП-у Сува Река била испостава ДБ-а?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: При ОУП-у?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Сува Река како то мислите испостава?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се стално нешто ишчуђавате?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Није ми јасно испостава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате јел било неко одељење Државне безбедности?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: У СУП-у?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ОУП-у?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Мислите пре бомбардовања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања јел било?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па било је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је? А кад је почело бомбардовање?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па било је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете Нишавић Милорада?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било његово седиште, где је он седео?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Седиште стварно не знам, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у полицијској станици?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: У полицијској није сигурно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па никог, ја верујем да никог горе није било, значи сви су бежали од тога јер смо се сви надали да ће то да бомбардују прво.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре бомбардовања да ли му је ту било седиште?
СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, у станици полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорад?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када, кад сте га Ви последњи пут видели? Значи, говоримо за тај период да ли сте га видели када је почело бомбардовање Нишавића?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Када је почело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Сад стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он у то време изгледао јел носио униформу? Онако како је по Вашем сећању како Вам је остао у сећању да ли је био у униформи или није или како сте га виђали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Знате шта, не могу да се сетим, али колико знам нико без униформе није смео да се креће. Значи, није било безбедно да се креће без униформе. Е сад, да ли сам ја обраћао пажњу на Нишавића да ли је носио стварно не могу да се сетим нити ме је интересовало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли познајете Чукарић Слађана?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Да ли Вам је познат надимак «Јајце»?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ни то познато? Да ли Вам казује нешто име Митровић Радослав?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Радослав да ли Вам казује нешто то име?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: То сам на позиву добио то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је то?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за «Чегар 1»?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли сте чули уопште да је у Сувој Реци долазила нека јединица полицијска, Посебна јединица полиције на испомоћ да ли сте чули у то време да ли је било?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам то није познато?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Кажем Вам ту је било и полиције и војске, сад ко је био Чегар шта ја знам. Није ми стварно познато. Значи, од '90. године нон стоп на испомоћ неко је долазио из Србије тако да се то мењало годинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви значи кажете да уопште нисте били у полицијској станици него сте били на измештеној фотографској радњи?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали контаката са Вашим полицајцима?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Са полицијом униформисаном мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам имао, због чега да имам с њима контакт. Значи, овамо док смо пре бомбардовања радили ми смо били посебно значи цивилни део тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та фотографска радња где се налази? Ево имате скицу, јел можете да нам определите где се налази?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Кад бих се ја сад снашао овде. Значи, где је главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком делу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: То је према Призрену, значи од станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, према Призрену?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да. Па сад колико да има ту километар и по, два, стварно не могу, али доста је далеко. Значи, сасвим у другом крају било је једној згради, стамбена зграда, локал један је био, е ту смо смештени били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тада да ли сте видели да ли су пролазили значи 25. марта, пошто кажете сутрадан да сте били на оном звонику и да сте кратко време провели 2-3 сата да ли су пролазили можда неки ту камиони?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Камиони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Нисте видели?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: На какве камионе мислите војне или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште јел су пролазили неки војни камиони?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали неки снајпер на звонику?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јел Ви чујете уопште тог рецимо 25. марта да има неке пуцњаве, да се води нека акција на овом путу у Рештанима и то, да ли сте уопште чули то?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули? Вама је све било мирно?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па није мирно, разумете. Сад Ви питате акција нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно да ли се чује да ли је бомбардовање?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Мени је поред зграде на 50 м пала бомба, значи ето то је шта ја знам пуцало се по селима, све је то близу али сад ја да оценим да ли је акција била не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је у хотелу «Балкан» у Сувој Реци да ли је била смештена нека јединица?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: У хотелу за време бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Пре бомбардовања била је ту нека полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам која али ти на испомоћ који су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, било је на испомоћ, то Вас питам, јел било?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Раније. Па ја вам кажем од '90. године је нон стоп неко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да пре бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога нису били?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам, али вероватно нису, сваки гледа да се склони негде где је безбедније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било, јел неко настрадао у Сувој Реци у том временском периоду, рецимо 24-ог до краја те недеље пет-шест дана, недељу дана, до краја месеца, да ли је било неких страдалих лица у Сувој Реци? Да ли је неко настрадао да ли Вам је уопште познато? Уопште говоримо да ли знате да ли је неко настрадао?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Сада не знам да ли је тих недељу дана али страдало је много полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја марта месеца?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, знам и један судија који је налетео на мину са колима и не знам још колико полицајаца у лада-нива је била ваљда не знам шта, сви су изгинули и још пуно, пуно полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било на овом Рештанском путу неко да је настрадао од полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: На Рештанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам на Рештанском путу да ли је. Знам да су гађани зољом једном али да ли је то био Рештански пут или дубље, стварно не знам и то баш је био помоћник командира, значи и не знам ко још са њим, гађали су из зоље, погодили их али ето остали живи,

сад да ли је то било у том делу или где не знам стварно, али било је, догађало се, гинули су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких исељавања из Суве Реке?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Од стране Срба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су се Албанци исељавали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па кажем Вам са села су долазили сви, махом ту у Сувој Реци имали су неке рођаке, долазили су код нас, пријављивали смо их, налазили смо им неки смештај и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели неке колоне да се Албанци исељавају, да напуштају Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Суву Реку да напуштају не знам, али било је ту пуно колона. Значи, долазили су кога сам год питао када се пријављивао због чега беже са села, сваки је рекао да бежи зато што им је наредио УЧК, значи ОВК да мора да напусти већина њих, да су им наредили да морају да напусте своје куће или због бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када су биле те колоне, када је дошло до тих исељавања, када у односу на почетак бомбардовања да ли се сећате, јел то било у почетку или?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па тако, не знам сад тачно али после два дана вероватно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли су се претресале албанске куће од стране полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то познато? Да ли сте чули за неке локаторе евентуално да су били постављени?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Локатори, то оно за бомбардовање што је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да ли сте чули?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па биле су приче. Значи, један је нађен близу моје стамбене зграде у једну живу ограду постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поводом тога била нека наредба да се претресају куће?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви кажете да ово што је Ђорђевић Новица, сведок овде изјавио, да сте Ви били присутни на звонику када је било пуцања и када сте чак и залегли, сад то ништа није тачно, то децидирано тврдите да то није тачно? Е сад ја Вас питам овако: Ђорђевић Новица, поред тога што је рекао и што је описао ситуацију када је дошло до пуцања шта се све десило, он је рекао да сте чак негде пре 12 часова да сте Ви

отишли у полицијску станицу да узмете сендвич, да је Фатић Милован пре тога већ и отишао и каже Милојевић је дошао, донео сендвич за мене, значи за Ђорђевића и за Фатића и рекао да ће особа која је била у станици полиције да се изведе из станице полиције.

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Сендвич у полицијској станици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви отишли да узмете, ја Вам предочавам?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па ето и то је једна чиста лаж. Ко би мени сендвич дао у полицијској станици у то време. Значи, сендвич у полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам само предочавам шта је он рекао, Ви прокоментаришите. Знате, ја морам то да Вам предочим јер он је детаљно описао и каже Милојевић је дошао и донео сендвич још и каже да сте донели сендвиче?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: То не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ће особа која је у полицијској станици да се изведе, да ли Вам то нешто, да Вас можда подсети, због тога?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: То је чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лаж? Ништа то није тачно?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа, од сендвича па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел можете да објасните због чега би он то тако описао? Пазите, да каже баш сендвич неко да иде да узме, па се враћа, мислим да ли можете то да опишете зашто би тако? Зато сам Вас питала да ли сте били у некој завади или нешто?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па нисмо били у завади али нешто нисмо ни добри пријатељи. Значи, чисто кажем оно познавао сам човека из виђења, то је мала средина, али зашто би све то испричао ја стварно не могу да вам кажем. Ја сам навео та два разлога, можда је, не знам, све је данас могуће, тако да не знам нити ме интересује зашто то и због чега прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте дефинитивно чули за страдање породице Бериша?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па када сам први пут саслушаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога нико ништа није причао о томе?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? Добро. Изволите, имате ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Милојевићу, нисам схватио добро, колико познајете Нишавића?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ког Нишавића?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Овог у ДБ-у што је радио у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па онако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте са њим 2001. године након што сте прешли овамо у Србију '99. или после бомбардовања да ли сте са њим 2001. године што разговарали везано за те догађаје?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он спомиње ту као некога с којим је такође разговарао везано за страдања породице Бериша.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: На кога мислите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нишавића?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја то не знам, али нисам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Крагујевцу је он тада био.

Где сте Ви прешли са Косова?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам радио ту у једној кафани свирао, иначе сам се бавио музиком.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где, у Крагујевцу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да. Они су онако свратили ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је Ваш задатак био ако сте га уопште имали тамо на том звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Задатак нисам имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико дуго сте били резервиста полицијски пре тога?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ниједан дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ниједан дан? То је практично први дан Вашег ангажовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: '98. нисте били ниједном приликом никако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Никако у цивилном делу сам радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Стално у цивилном оделу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли имате неку представу шта је задатак Ђорђевића који је горе на звонику? Шта је његов задатак?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја ћу Вам рећи – да чува, да нешто обезбеђује, да осматра и да обезбеђује, да обезбеђује полицијску станицу. То нам је рекао.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Он мени рекао?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него то нам је рекао «задатак ми је да обезбеђујем полицијску станицу, зато је формирано то стражарско место».

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па ја ћу сада вама рећи. Значи, кад сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Станите кад ја причам
немојте Ви да говорите.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ви нас сад убеђујете како су
њега и Вас, ако прихватимо оне тврдње из истраге да Вам је наређено,
послали тамо да обезбеђујете нешто са места са кога се ништа не види, не
види се полицијска станица, види се њен кров, не види се помоћна
полицијска зграда, не види се ништа? Није логично, а чули смо тврдње
овде у овој судници да је звоник, што је нама онако животно разумљиво,
височије од цркве. Ми смо чули те тврдње да је звоник височији.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи да није и можете да одете и да
се уверите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И оно најбитније, он каже и
ово – отишли сте по сендвич, вратили се горе.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Заједно?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте отишли, ја Вам
персирам, Ви сте отишли по сендвич, вратили се горе и рекли му не да ће
да изведу него да ће да скину Ељшани Абдулаха, дакле, именом и
презименом Ељшани Абдулаха и не да га изведу него да га скину, па је на
претресу овде то мало кориговао у смислу како ће да га изведу, а када смо
му предочили тврдње из истраге да је употребио баш реч «скинуо», онда је
потврдио да то јесте тако? Разумете?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи, именом и презименом
говори о човеку, да то име и презиме Ви наводите и шта ће бити са њим,
каква је његова судбина?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: То није тачно. Уопште сендвич у
полицијској станици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ма није сендвич, небитно сад
сендвич, битније је ово. Он тврди да сте Ви тамо видели човека, да знате
шта ће са њим бити и да сте му то пренели? Што би Вас он у том смислу, у
том контексту помињао?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, питам се и ја искрено.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да Вас
питам само нешто – рекли сте данас да сте Ви сами одлучили да одете на
звоник, на горе тај торањ, да будете тамо и да се сами вратите, јел тако да
нисте имали никог ко вам је то наредио, да сте се просто сакрили?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви сте
били у ррезервном саставу, то сте рекли, јел тако? Да ли то значи да су и
сви други могли тако да раде шта им је пало напамет, да иду где хоће, да

раде шта хоће, да се враћају кад хоће, јел то била таква слобода кретања или су ипак имали неке наредбе?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам за друге.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте видели неког још или сте само Ви били у резервном саставу? Јел постојао још неко у резервном саставу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па било је још.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте знали за те друге јел су они исто тако радили шта су хтели?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте се ни са ким дружили, видели, Ви сте сами потпуно ван свих других?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: У то време није било времена за дружење.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел видите неке ваше колеге које знате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па виђали смо се оно у пролазу и шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И шта је по Вама било њихово понашање, како је било, јел су сви радили шта им падне на памет или су имали неког ко им наређује? Знате шта хоћу да Вас питам – из Вашег исказа прозилази да сте ви радили шта вам је пало на памет. У таквим условима озбиљним, бомбардовање и неким ратним условима није баш нормално да свако ради шта хоће, поготово ако је неко у резервном саставу, па зато питам како сте Ви могли тако да радите без икакве наредбе да идете да се задржавате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ето то првог дана могло се, значи, после тога имао сам задужење. Кажем вам то је први дан био није се знало.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А како Вам је баш пало на памет да се сакријете у звоник.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па зато што сам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Извините, само да ја завршим, пошто не знате шта ћу да Вас питам. Логичније би било да се сакријете у неки подрум или да сте неге отишли у неко село, где баш одосте на највиши?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: У које село госпођо?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Неко, рецимо где одосте?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па у окружењу нема.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Немојте ме прекидати, јел смо се договорили ја постављам питања Ви одговарате.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви сте се сакрили отприлике на највишу неку тачку где би вас ако би ико гађао одмах погодио, логично је мислим ако гађају из ваздуха. Како сте баш тамо отишли?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Зато што сам рачунао да је то верски објекат и да неће то, да им није битно то толико да то бомбардује.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али нисте рачунали да је то нека издигнута тачка где се очекује да људи управо чувају то?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте? Нисте имали појма о томе? Добро. Ви наравно знате да сте сведок и да сте дужни да говорите истину, знате? Мислим, живите ту толико времена проводите и Ви ништа не знате, ништа не чујете, никог не видите, Ваш исказ је мало неуобичајен знате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: А кога би то требао да видим госпођо?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па ево сад Вас питам за остале ваше људе из резервног састава?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па Ви уопште немате представу шта је рат и како је то тамо било госпођо. Извините што Вам то кажем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И други сведоци су били у рату и сви ови људи овде су били у рату па неко нешто зна, а Ви баш живите у Сувој Реци, знате становништво. Колико година сте живели? Рођени сте кажете?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Рођен сам у Призрену а живео сам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па значи, ипак живите дуго времена, ништа не знате, ништа не чујете, ништа не видите, знате то је необично?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа ту није чудно да ја ништа нисам видео, ништа нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па били сте на звонику на највишој тачци?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, нисам рекао не познајем тог и тог.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Били сте на највишој тачци, ништа не видите шта се дешава око Вас?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не видим зато што није било ничега.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа се није дешавало?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мирно, фино све, нормално стање пре бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте мобилисани у резервни састав полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, ако тог дана када је почело бомбардовање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бомбардовање је почело увече, ноћу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: 24-ог јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Увече, сутрадан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сутрадан је 25. На који начин сте мобилисани?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па ништа на који начин. Значи, ја сам дужио униформу и оружје још од '90. године свако скоро од тих резервиста, обукао сам униформу, оружје и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас на који начин је неко дошао, јел Вас неко позвао?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па није. Мислите кући да ли је дошао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било где?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте радили тада?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Где, када?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вам је добар метод, кад год Вас неко нешто пита Ви поновите па добијете на времену па се онда ишчуђавате, па ширите руке, па се запањите, а врло добро знате шта Вас питамо. Где сте радили пре бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Пре бомбардовања радио сам у станици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У станици полиције? Шта сте радили у станици полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Референт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то ово што се види на, јел сте у тој згради радили?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај број 2?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ако је ово значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где пише број 2, то што пише?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да, овамо лево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Референт за?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Путне исправе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, 24-ог јел сте дошли на посао пре бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да. Значи, ако је увече почело бомбардовање 24-ог био сам на послу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда 25-ог како Ви одлучујете, шта Вас опредељује да Ви дођете сада у униформи и не знам оружје где сте држали? Како се то догодило?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Стварно се не сећам тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте дошли на посао? Јел сте дошли ујутру на посао 25-ог?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не, нисам на посао, значи 24-ог био сам на поса, већ се то знало да ће да буде, да ће да почне бомбардовање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам, врло добро знате шта Вас питам. Питам Вас ко Вам је рекао да обучете униформу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па стварно се не сећам. Командир највероватније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ипак Вам је неко рекао? Мало пре Вас питам ко Вас је, а Ви кажете сами сте?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Тих ситница и догађаја се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису то ситнице, него било је бомбардовање дан пре тога. Шта ви радите сутрадан? Шта се договарате са фамилијом? Да ћете да идете на посао, да ћете да бежите из Суве Реке?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисмо се договорили ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким Ви живите у Сувој Реци тада?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам живео, отац, мајка, супруга, деца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико деце?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Двоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде поново исто питање вртимо десет пута. Како знате да треба да обучете униформу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па кажем Вам 24-ог већ се знало да ће да нас бомбардују.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас ко Вам је рекао да обучете униформу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да не може да се сети.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Само један моменат. Проглашењем ратног стања аутоматски сви који имају ратни распоред се позивају по сили закона да се тамо јаве са униформом и да ће задужити оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што се Ви секирате, што не пустите сведока да то каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је своје – не сећа се ко му је рекао, дошао је у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, имали сте ратни распоред ако сам схватио колегу Бирмана, имали сте ратни распоред?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ако вам је ратни распоред да пријављујем особе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам шта је Ваш ратни распоред био?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па рекао сам малопре радио сам у фотографској радњи где сам делио бонове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас питам. Кад сте сазнали да је Ваш ратни распоред да идете у фотографску радњу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате или се не сећате?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел пре бомбардовања или после бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Није пре. Значи, када је почело тог дана, сутрадан ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, 25-ог добијате ратни распоред?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам сигуран. Значи, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога добијате ратни распоред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, одговорио је да се не сећа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли 25-ог дошли у полицијску станицу по ратни распоред'?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: 25-ог не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко шапуће то?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: 25-ог значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред сваког одговора они њему шапну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам приметила да неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вам кажем ево. Нисам Вас чуо извините шта сте одговорили.

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Шта сте ме питали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао сам Вас 25-ог да ли сте дошли по ратни распоред у полицијску станицу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не у полицијску станицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте дошли по ратни распоред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се тужиоче, немојмо инсистирати на нечему, он каже да се не сећа, одговорили сте. Господине Милојевићу окрените се овамо. Не сећа се, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је био претпостављени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је одговорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао, пустите га да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на почетку сам је одговорио.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Као цивилни док сам био био ми је начелник као у резервном саставу био је помоћник, не знам ни ја ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тамо где сте негде отишли где је била измештена станица ко Вам даје задужења? Ко Вам је тог 25-ог марта те '99. дао задужење шта ћете да радите? Јел сте то добили усмено или писмено?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Усмено, али стварно се не сећам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините, имам једну примедбу и то начелно. Ми имамо изјаву сведока из истраге коју је дао и сада ви на претресу, ајде можемо да постављамо питања, можемо да га подсетимо шта је рекао, али ми изнуђујемо нешто као да нема изјаве и да први пут даје изјаву и желимо да га ухватимо у неку клопку. То је све недозвољен начин испитивања. Према томе, имамо све из истраге, ја разумем да се пита нешто у вези тога да му се предочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта мислите ако имамо све из истраге да не треба да поставимо питање сведоку?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А оно што му није постављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо да разјаснимо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, оно што му није постављено да председнице већа и било је ту много ствари које су га питали, а које није питан у истрази а ми се сад овде вртимо углавном на питања на која је он одговорио и шта је рекао и сад се поново враћамо да ли је био 25-ог или не да би десети пут нешто одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја потпуно разумем колегу Ђурђића јер ово што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче немојте коментарисати. Поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морам да искоментаришем, јер ово што је сведок одговорио није ништа одговорио и онда то одговара одбрани и ја потпуно разумем да је њему то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас господине Ђурђићу, у истрази што је рекао, рекао је и ми га упозоравамо и на то што је рекао у истрази и кажемо, предочавамо да нам разлике у исказима објасни.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У разлике да, а ово нису разлике. Разлике ја не видим, али ми хоћемо да изнудимо на одређене чињенице којих се он не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Изволите тужиоче наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, поново Вас питам ко Вам је рекао шта треба да радите сада?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је био претпостављени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио, немојмо да идемо у круг молим Вас.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, у цивилном делу сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте, немојте више одговарати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, да ли Ви на тај звоник одлазите из тог места где је била измештена полицијска станица или с неког другог места? Одакле одлазите на звоник?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам разумео питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из куће сте дошли на место где је била измештена полицијска станица, ту сте добили ратни распоред. Е сад, Ви не идете тамо где сте добили ратни распоред у фотографску радњу него се пењете на звоник. Е сад ја Вас питам, одакле Ви сад, значи идете на посао ујутру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда разумете одакле крећете на звоник? Само одакле крећете на звоник?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим да је то био дом здравља, не знам, не сећам се стварно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја опет морам да интервенишем. Из изјаве сведока произилази да је он у 4 по подне отишао на звоник. Овде се инпутира, али тужилац каже где сте ујутру кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу! Него је питање одакле креће на звоник, немојте упадати молим Вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим да преслушамо питање тужиоца па да видимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово већ нема смисла, ово није случајно јер је питање било врло једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је одакле крећете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је отишао и одакле је отишао ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите. Ја постављам сада питање. Значи, надовезујем се на питање тужиоца. Одакле ви крећете на

звоник? Не говорим Вам у које време јер Ви сте рекли да сте у време, били сте негде око 4 часова по подне сте били на звонику. Значи, одакле Ви крећете? Јер знате врло прецизно се Ви сећате да је око 4 часова?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 4, али определили сте. Ако се тога сећате то да сте око 4 кренули на звоник, где сте пре тога били?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Пре тога, значи цео тај круг где смо били, да кажем Србија и ово, то је значи било око Дома здравља, значи те зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ту сам се кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили око дома здравља?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа, то је све било још да се није знало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте оружје добили?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам оружје сам још можда, не знам тачно али '90. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте кући држали оружје?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Кући да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А муницију? Јел сте добили нешто тог дана од неког задужења?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Од оружја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од било чега?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што ме питате од оружја кад?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па зато што сте поставили питање од оружја за муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још питања тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има судија само чекам да се престане са смејањем па онда. Кажете, та фотографска радња је била на километа и по, километар према Призрену од станице полиције?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Тачно, стварно не знам колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, она је ван те мапе коју Ви имате? Последња зграда тамо је Скупштина општине, јел тако?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ова зграда не. То је ово још доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, још доле?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад Ви први пут одлазите у ту фотографску радњу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па не могу ни то тачно да вам кажем да ли је то било, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког дана у односу на бомбардовање?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим стварно да ли други дан, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је по Вама други дан, ако је први дан увече 24. е сад шта је, јел то први дан би био 25., други дан би био који – 26.?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, ако је 24. кажем нисам сигурно стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то неки виц колега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче наставите питање, немојте само коментарисати него поставите питање конкретно да одговори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па конкретно судија питање кад одлази први дан на место које је добио као ратни распоред?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како се сећате да сте 25. у 4 сата се попели на звоник?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам и то да нисам сигуран у време да ли је било 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 4 тако је рекао и два, три сата да је био, објаснио је да је због бомбардовања се плашио и да је зато отишао, све је објаснио то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли се остало плашили ако не сећате се? Шта сте остало време радили ако сте само три и по сата, јел сте се само три сата плашили па се пели по звонику?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Онда сам отишао кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда сте отишли кући? Е кад сте отишли на посао, на ратни распоред то Вас ја питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни распоред ниједног момента није сведок споменуо, значи ниједног момента ратни распоред?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је одлучно, па то је колега Бирман убацио да има ратни распоред.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Мислим да тужилац је пет пута, сведок је рекао да није примио никакав ратни распоред, нити писмени, нити усмени и нема потребе више да му постављамо та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Фолићу, управо сам ја прокоментарисала. Сведок ниједног тренутка није спомињао ратни распоред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте отишли ту у околину тог дома здравља? Зашто сте ишли тамо, јел сте делили?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25-ог ујутру кад сте отишли на посао где сте отишли, поново Вас враћам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је «ту смо сви били». Објаснио је тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта ви ту радите?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа мувамо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко вам каже да треба да идете у фотографску радњу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам уопште неко каже да ту треба да стојите?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Где у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте стајали око дома здравља и то? Да ли вам је неко рекао или сте ви сами ту дошли?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ма нисам сам, речено ми је али стварно не знам ко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам каже да идете у фотографску радњу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел носите нешто, неке печате, неке бонове, неке зелене картоне? Како идете тамо? Да би нешто радили морате то, или је то већ било у фотографској радњи?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не, није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко је то тамо донео?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: У фотографску радњу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па где другде?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па ја сам донео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па одакле сте донели то?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, донео сам пре него да почне бомбардовање рекли су нам да сакупимо све што је најнужније и што би требало да се склони, да се измести штаб једноставно из станице полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам Вас кад сте Ви то однели у фотографску радњу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре бомбардовања, после бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: У фотографску радњу нисам пре бомбардовања. Значи, мислим да је први штаб био у дому здравља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас ја питам сада. Из тог подрума у дому здравља кад Ви носите те ваше папире у фотографску радњу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се тачно да ли је било после два дана, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После два дана?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро рекли сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта радите прва два дана?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па рекао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте рекли?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа није рекао, рекао је за три сата шта је радио, али за остатак времена ништа није рекао, па га ја питам шта је радио прва два дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, све сте то објаснили немојте се понављати молим Вас.

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисмо знали ни шта ћемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је ту дом здравља, јел хоћете да нам покажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то објаснили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, прва два дана сте били испред дома здравља, то сте рекли?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам рекао прва два дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него шта сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте прва два дана, није тако рекао. Све је објаснио где је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел хоћете да нам покажете где је дом здравља, јел се види ту, јел то тамо у ћошку горе?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Покажите ми отприлике молим Вас, јер стварно. То значи ако је ово главни пут то би требало овамо негде да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од те Скупштине општине?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па километар сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ближе фотографској радњи?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел може да покаже нешто што нема у скици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево објашњава.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тужилац каже покажите ми у скици дом здравља. Па немојте тако, то не може ни на улици тако да се ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ближе дом здравља то где је била полицијска станица?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Дом здравља и та фотографска радња, значи дођу паралелно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам, јел то једно поред другог буде?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Дође дом здравља иза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то је близу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је тужиоче километар удаљен.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, дом здравља од фотографске радње није километар него општина ме је питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад Вас ја питам ако сте Ви тамо отишли код дома здравља, шта ћете Ви на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја живим поред дома здравља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично. Али шта ћете Ви да бежите од страха, да напуштате породицу, кажете срамота Вас је, шта ћете Ви сада на звонику који је километар и по далеко?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим да се питања постављају преко председника већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ја дозволим онда. Одговорили сте на то питање и немојте више. Молим вас одговорио је. Немојте више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево питајте га Ви. Ако је дом здравља где је измештена полицијска станица, да су његови папири у подруму дома здравља који се налази километар, километар и по далеко од звоника, ја га сада питам слично оном што је члан већа питао – откуд Вам то да се пењете на звоник и тамо се сакривате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је. Одмах је објаснио – ето из страха, не може да објасни, било га је срамота и отишао је. Тако је његов одговор молим Вас. Више пута инсистирате на томе и више пута једно исто говори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А коме сте Ви то давали бонове, картоне зелене?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Кажем вам, значи Албанци који су долазили са села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е кад су први Албанци дошли са села, а Ви му дали картон?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се стварно тих ситница и детаља. Не могу да се сетим сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту кад сте били у фотографској радњи. Нису то ситнице. У фотографској радњи кад сте почели то да радите кад су дошли први Албанци којима сте Ви давали та документа?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи то не сећам се? Јел то значи после завршетка?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Предлажем да питања директно преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ја реагујем сувишно је да Ви реагујете.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел хоћете да ме саслушате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу да Вас саслушам, седите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питања преко Вас да се постављају а не директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам дозволила да иду питања директно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Видите да иду стално директно сведоку а не преко Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа тужиоче. По закону и по мом одобрењу може да постави непосредно питање. Чим поставља, значи да му је дозвољено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ком језику сте се споразумевали са Албанцима који су долазили са села?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па знао сам помало и албански, али знају и они српски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел дошао неко из Суве Реке код вас по нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, какве везе имају сад та питања? Која је сврха сад тих питања? Стварно не видим сврху.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Ви не видите шта је смисао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се за крупне догађаје, а не за.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја ћу следеће питање да Вам објасним зашто је то важно, али он је рекао неколико хиљада људи је било то се сећа, па га ја питам сада тих неколико хиљада људи јесу ли они дошли пре бомбардовања код вас или после тога? О којим хиљадама сте причали и о којем времену? Па то сте Ви рекли данас?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па рекао сам хиљаду, може и на стотине, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад, за који период говорите?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Када су они долазили, значи када је кренуло бомбардовање, они су бежали од тога и значи контакт сам имао са неким ето тако пита због чега, шта је у питању, рекли су да нам је наређено од стране УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то објаснили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта они траже код вас, зашто они долазе код вас?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па ништа, пријављивали смо их онда, ваљда смештај су налазили, воду, храну и све је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте их сместили?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја их нисам смештао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ви сте их каже налазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, немојте таква питања. Дајте молим Вас поставите конкретно. Не сећа се, немојте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је Ваш посао био у тој фотографској радњи, шта да дате, који документ сте давали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Зелене картоне, име, презиме, матични број.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта то значи за тог човека тај картон?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Стварно не знам шта то значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било људи из Суве Реке који су долазили по тај картон?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Сад се то не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А коме сте бонове давали за бензин, за гориво?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Бонове, фирма нека, на пример дом здравља, ето конкретно или тако неке које су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте давали Албанцима те бонове?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нормално ако је неко дошао да смо давали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел сте дали?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се сад да ли је долазио неко, цивилна лица њима није ни требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче хоћемо ли конкретно? Везано за догађај, немојте ми више о тим боновима молим Вас.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја сам прошли пут врло цивилизовано, врло културно замолио да се не удаљавамо од оптужнице, пуно поверење имам у Вас председнице већа, 5 година ћемо се судити. Људи одговарају за најтежа кривична дела, годину и по дана су у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно се слажем.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Стварно сам најискреније замолио да то, мислим без икакве жеље да изигравам овде циркус, јер ако будем ја почео ја ћу га питати шта је доручковао и какве је чарапе имао тај дан. Па ово је иживљавање стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте везано за догађај тужиоче, немојте се удаљавати стварно, о тим боновима сад питате, дајте конкретно поставите питање везано за.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте га питали да ли је чуо за убијање 48 албанских цивила, он је рекао да није ништа чуо. Оптужница садржи и некуд причу која говори о неком исељавању људи из Суве Реке и сад кад га ја питам а он говори о људима који се исељавају из села околу Суве Реке па их он смешта негде. Ја га питам где их смешта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није смештао, све је то одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас питам сада како је могуће, говорите албански, споразумевате се с људима који вам долазе, Ви не знате ништа о томе шта се десило у Сувој Реци где сте Ви били резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас тужиоче не зна. Немојте више одговарати. Одговорио је више пута. Све што сте га питали питала сам га и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја поново питам – да ли сте чули и кад сте први пут чули да је у Сувој Реци 48 људи убијено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте. Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никад није чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас. Изволите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Шта је, мислим да није то рекао, шта је био по занимању пре него што је постао полицајац резервног састава? Шта је по занимању човек? Шта је радио у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Пре тога шта сам радио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Где сте запослени? Нешто је причао да је свирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Коју пушку је имао, с којом пушком је био задужен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте пушком, која, аутоматска пушка?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Аутоматска обична она.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је неко био задужен са снајпером јел му познато?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са снајпером да ли је неко био задужен? Јел знате уопште јел сте видели снајпер јел био?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је била још нека осматрачница? Да ли зна за неку осматрачницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна. Он не каже да је звоник осматрачница, него да ли знате да ли је била нека осматрачница?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Зна ли где је подрум, вински подрум «Метохија вино», ту зграду да ли зна где је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где је?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Подрум? Знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је тубило неке полиције тих дана?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Нисам добро разумео овог Јашара Беришу рекао је да га познаје, зна ли где је радио Јашар Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на пумпи.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је видео некога тих дана после, да ли је видео неког другог да ради на пумпи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Када је почело бомбардовање?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Јашара да ли је још неко радио на пумпи тих дана осим Јашара?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Мислите пре бомбардовања или после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: У току нисам видео стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 24-ог, говоримо о том периоду од 24. марта?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам, значи пумпа уопште се ту гориво колико ја знам није ни точило него је измештено било у фабрика «Швепс» ја мислим горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кажете да се уопште није точило. Од кад се није точило?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја нисам сигуран.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не зна од кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад то кажете да нисте сигурни да се није точило гориво?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па кад је почело бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то мислите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел Јашар радио тамо на том месту где је измештено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је чуо неке детонације тих дана баш у граду у Сувој Реци тих дана док је било бомбардовање? Јел нешто погођено од бомби у Сувој Реци прва два дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел погођено нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Прва два дана?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим да није. Не знам стварно не сећам се, али знам да је пала једна.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел чуо неку пуцњаву или детонацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па рекао сам, па то је било.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел било детонација то конкретно питам?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нон стоп је са стране бомбардовано било, то се чуло, али то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте бомбардовање, да ли је било уопште неких детонација, неких акција?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се стварно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је неко дужио бомбе од полиције?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Шта да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомбе неко да ли је дужио у полицији да ли су дужили?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада Ви радили, јел сте имали радно време увече или?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите када? Све причамо за тај период од бомбардовања, од 24. марта, значи говоримо о том периоду да ли сте добијали неко задужење да ноћу увече да радите?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су биле неке смене организоване тада?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте Ви радили рецимо једну смену па другу?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било смена? Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Код истражног судије сте рекли да када одлазите са звоника Ви одлазите у фотографску радњу да радите. По ономе што смо овде чули Ви сте негде по подне, значи од 4 до 7 отприлике на звонику, па онда одлазите у фотографску радњу да радите. Да ли то онда значи да се Ви више не плашите, да је тамо фотографска радња сигурно или Ви имате вечерњу ноћну смену?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Знате шта. То је било питање где сте после тога радили. Ја сам рекао фотографска радња, а ја сам одатле кући отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте, сад сте објаснили да сте кући отишли.

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, то су била питања кратка и нејасна.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, врло јасно одавде каже да први дан, да је био тамо два или три сата, а да је онда отишао у ту фотографску радњу да ради свој посао.

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да касније.

НАТАША КАНДИЋ: Не касније молим Вас. Два-три сата проводите тамо а онда после тога одлазите у фотографску радњу да радите свој посао.

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Објаснио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, ми Вама предочавамо зато што су разлике у исказима, разумете јер ми морамо, а да Вам још ово само

кажемо. Господине Милојевићу, ово Ви што дајете исказ то је све снимано, значи није да неко је грешком укуцао нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Питање сам можда схватио, значи одатле где сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам објасните тако да знамо да видимо шта је.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да су Албанци долазили са села зато што су Ослободилачка војска Косова наредила да се иселе и да су у Суву Реку долазили, смештали се код рођака?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, било је и таквих случајева.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било таквих случајева или је то, малопре сте то рекли као они долазе, пресељавају се из села у град долазе?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Колико њих?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Сад колико њих стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте референт, Ви стално радите са људима, можете ли да процените који број?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Било је људи, али не могу сад цифру.

НАТАША КАНДИЋ: Издавали сте зелене картоне. Шта значе ти зелени картони? Да ли су то дозволе за кретање?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно зашто.

НАТАША КАНДИЋ: Немојте не знате, Ви сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је обавеза, јел Ви знате, јел сте уопште коментарисали због чега су ти зелени?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само да издате те картоне и то?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, попуните име, презиме, датум.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок треба да нам објасни да ли су то дозволе за кретање?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: То је место боравка ја мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, није нормално он је референт, он издаје тај картон, он мора да зна шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, то што није нормално и што Вам је нелогично то је већ нешто друго, то је његов исказ.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су то ти који се, како кажете селе из села у град ти који се после налазе у тим колонама и одлазе из Суве Реке или су ови који су у колонама неки други и који су то други ако јесу други?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам. Стварно на то питање не могу да одговорим. Нисам ја пратио сад ко је одакле долазио и где је и шта ради.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, где је та фотографска радња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: На путу јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Поред самог пута.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, поред Вас морају да прођу они који се селе из села у град и они који напуштају град јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па ко су ти људи који напуштају град?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам ја рекао да напуштају град. Значи, то је било испред те.

НАТАША КАНДИЋ: Шта раде онда колоне које пролазе поред Вас?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам унутра радио и нисам обраћао пажњу ко је пролазио и шта је радио.

НАТАША КАНДИЋ: А куда иду колоне?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам куда иду стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, видите да он не зна. Не сећа се и не зна. Дајте неко друго питање то смо већ одговорили.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да сте били, да су код вас у кафану дошли оптужени Нишавић и овај Новица, јел се сећате да ли сте седели тада са њима?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па јесте попили пиће колико се сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да се сетите садржаја разговора?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па ништа невезано.

НАТАША КАНДИЋ: Па како кажете да је невезано? Па јел се сећате да је било невезано?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам остао у сећању разговор?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Није ми остало шта сад причамо.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли сте, мени је остало потпуно нејасно кад Ви кажете истражном судији, он на питање јел имате нешто да додате што вас ми нисмо питали, а Ви кажете ко је мени послао од вас коверту?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, имам. Знате што? Зато што сви живимо у једној малој средини, село где ми онај поштар донесе отворену коверту и то цело село прочита суд за ратне злочине и сви мисле да сам ја не знам који ето због тога. Мени деца због тога имају великих неприлика у школи. Ето само због тога.

НАТАША КАНДИЋ: И питала бих Вас, пошто сте нам рекли да сте из страха отишли на звоник, колико код Вас траје тај страх?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако колико траје него?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте се плашили следећих дана?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Плашио сам се нон стоп. Значи, нема тог ко се није плашио.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта сте предузимали, јел сте поново негде ишли као на звоник или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли после тога на звоник?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада више? Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте се скривали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па обично кући кад сам у подруму ето и жена и деца су ми ту били.

НАТАША КАНДИЋ: Били сте у подруму?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, неко време, онда кад смо схватили да ни подрум не може да помогне у стану.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми јел уобичајено да се полиција скрива у подруму?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па ја нисам полицајац госпођо?

НАТАША КАНДИЋ: Па радите у СУП-у?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам полицајац то је велика разлика.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али радите у СУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснио је није полицајац, он није униформисано лице.

НАТАША КАНДИЋ: За време НАТО бомбардовања сте резервиста.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, то је нешто друго.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам докле проводите у подрумима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можемо тако докле проводите у подруму, не знамо кад је отишао у подрум.

НАТАША КАНДИЋ: Па каже стално је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није стално био у подруму.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Кад буду сирене, узбуна, ето склонимо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сирено јел су свакодневно биле?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па биле, нису ни искључивали.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте радили у фотографској радњи које време дана? Јел сте радили пре подне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне, молим Вас, значи увече нема никаквих задужења.

НАТАША КАНДИЋ: Добро и само још једном да се вратим. Значи, да ли је то био изузетак кад је он са звоника увече отишао у фотографску радњу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Објаснио је није отишао у фотографску радњу него је отишао кући.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Какво је Ваше мишљење о Бобеку Вуксановићу, јел он био ауторитет у Сувој Реци, да може нешто да одлучи, да помогне народу или тако нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Познајете га јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не могу ја то да кажем колико је то ауторитет.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Знате због чега Вас то питам – рекли сте да сте се окупљали око дома здравља он је био доктор, па јел то био можда нека нада да може да вам помогне нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Није било, нико то није била нада, него сами мештани, ми једноставно нисмо знали шта ћемо, где ћемо, куд ћемо.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Добро, реците ми да ли сте икада док сте радили у полицији док сте били резервиста да ли је било неко противзаконито наређење од командира полицијске станице или сте чули да је командир издао неко незаконито наређење неком од ваших колега? То Вам кажем због тога што је сведок Велибор Вељковић рекао да је командир формирао групу за убијање албанског цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Исаиловићу, он је то рекао да је то његово, да је то група за убијање, група за скупљање лешева, објаснио је.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Нисам уопште у том контексту хтео да прича, него сам само хтео да сад Ви кажете мишљење о Велибору Вељковићу, какво мишљење има о том полицајцу?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Само подсетите ме, Велибор Вељковић.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Веци, какво мишљење о њему имате, јел био способан да изведе неку акцију, да учествује у некој акцији?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам колико је то сад лепо, али ми смо њега звали «пичкица» с опроштењем, ја се извињавам, значи никакав човек није био, врло лабилна личност, изгубљен случај, ето тако.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Само још једно питање. Реците ми до звоника јел сте могли да идете до самог врха или је то место осматрачко било негде на половини или мало изнад половине? Јел можете само да објасните то место где се налазио човек који се налазио на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Мислите на сами врх?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да? Докле се дође?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Шта ја знам која је то висина, можда неких 3-4 м, онда даске неке имају, она као кров.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: (бранилац Рамиза Папића а и Радослава Митровића данас) – Ја ћу се надовезати на ово питање које је колега Исаиловић поставио малопре сведоку – да ли би могао о сведоку «А» да се изјасни сведок какав је био као личност, као карактер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред Вас је псеудоним сведока, значи нећете говорити његово име и презиме него само сведок «А», а видите ко је у питању, јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Мислите на ово овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нећемо његово име говорити него само псеудоним сведок «А».

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Стварно ми ово име није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па ја вероватно знам, али по презимену и имену, стварно не могу да се сетим, много је година прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу јел сте прочитали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате тог човека? Јел можете да прочитате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се ишчуђавате. Јел знате или не знате тог човека, немојте се чудити?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Знам га сигурно али не могу да се сетим по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажите не можете да се сетите.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: А јел сте ту прочитали име и презиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име и презиме и надимак?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: По надимку знам да је постојао један али не знам да је то тај.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Хвала. Не знате, не знате нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговор, реците тако.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Сведок је малопре рекао. Ја ћу преко већа постављати питања као и до сада. Сведок је одговорио да је рођен и одрастао цео живот, практично живео у Сувој Реци, односно рођен је у Призрену, али је цео живот, рекао је и да је познавао, да зна мало албански језик, да је познавао доста Албанаца, па моје питање је везано, ако може овом суду и нама да одговори на то да ли је икад у разговору са тим Албанцима које је познавао из Суве Реке, да ли је икада од иког чуо да је неко из полиције добио наредбу да иде и протерује их из куће и да ли је ту наредбу извршио. Значи, да ли је неко од тих Албанаца које он познаје, поновићу питање Ви ме пажљиво слушајте, да ли Вам је ико од Албанаца

које познајете рекао у разговору неком усмено међу вама, да је неко из ваше полиције долазио да га протерује или добио такву наредбу да изврши?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не, никада.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало нека заврши.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли може сведок да одговори на питање да ли је он током тих ратних дејстава видео када колоне Срба, Горанаца, Рома, другог неалбанског становништва како одлазе из Суве Реке?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Из Суве Реке нисам видео, али значи околна села која су била сва где су били Срби сви су дошли и сместили се, рекао сам ту око дома здравља, додуше мало их је било али сви су, нису смели да буду.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли отприлике знате, када смо већ начели то питање који су њихови, да ли су вас они, да ли су вам рекли који су разлози њиховог?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Побегли су од терориста.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Мало пре је сведок рекао да познаје Рамиза Папића, па ме сад само занима да ли њега може да опише као човека по карактеру, по нараву какав је био?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Врло добар човек, друг и све.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: По нарави да ли је био прек, да ли је био агресиван?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Напротив, све позитивно о њему.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте икад видели или чули да је он извршио какво кривично дело тада и било када?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не, нисам.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте чули?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли по Вашем сазнању ако се сећате и ако знате то, да ли по Вашем сазнању возач у ратном, у ратним условима, у време ратнога стања сме да напушта уопште и за секунд своје возило, да ли Ви знате?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: И моје последње питање било би – да ли су сви полицајци у време, говоримо о полицајцима из Суве Реке, било резервистима, било о активном саставу, да ли су сви имали исте униформе, по Вашим сазнањима?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да ли су сви имали исте?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па имало је и плавих и зелених, ја стварно не знам.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: И везано за то, хтео бих да Вас питам уколико би Ви са звоника на дистанци од 200 м видели два или више полицајца, да ли би могли да их разазнате, нормално у тим униформама које они дуже да ли би могли са дистанце од 200 м и објективно и физички да их разликујете?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: На 200 м?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: На 200 м са звоника?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим да не.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Узимајући у виду њихове униформе и те какве су имали да ли би могли два и више?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам стварно али мислим да не би могло.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: То је све што сам ја имао да Вас питам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Лековићу?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (бранилац опт. Нишавића) – Да ли сам ја данас Вас добро разумео, Ви сте говорили да на звонику сте били само једанпут тог дана и да то није био Ваш посао, него да сте радили у фотографској радњи, јел то тачно?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Значи, добро сам Вас разумео? Како онда објашњавате да сте код истражног судије на питање да ли сте имали још неку дужност ван тог реферата за путне исправе у то време, Ви сте одговорили потврдно да, па Вас је судија конкретно питао да ли сте негде стражарили па сте Ви објаснили да сте стражарили на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам било ме је стид и ето страх да кажем да сам самоиницијативно отишао.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Не говорим о том догађају, него зашто сте онда тако објашњавали код истражног судије? Да ли Вас је било стид и од истражног судије кад сте давали овакве одговоре? Разумете ли моје питање?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па не баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је кратко и јасно – било га је стид и тад није могао да каже и ево сад је испричао. То је његово објашњење.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Васиљковићу?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац Слађана Чукарића) – Објаснили сте шта се види са звоника у правцу гледања центра града,

аутобуске станице, полицијске станице итд. Објасните нам како се види са звоника позиција ка периферији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите ка периферији? Значи, са звоника шта конкретно да ли се види?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво, измеђенована је тврдња која није тачна. Сведок је објашњавао само на питање шта се види везано за полицијску станицу, ништа није помињао аутобуску станицу и ништа, и сад не знамо шта је центар а шта периферија, тако да не схватам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мислите конкретно да ли се види са звоника? Поставите питање конкретно.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Конкретно питање: Објаснио је до детаља шта се види из једног правца гледања. Звоник има правац гледања на четири стране, шта се види са друге стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране? Са које периферије? Поставите питање да ли се види са звоника то и то, тако питање поставите.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да, како се види простор са друге стране иза полицијске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза полицијске станице јел Ви видите нешто, јел може да се види иза полицијске станице нешто?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: И у супротном правцу од полицијске станице?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: То су куће ту.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Тако је. Да ли је прегледност добра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на те куће јел прегледност добра?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Виде се куће, сад зависи која, шта и како.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је задатак осматрача да гледа простор ка тим кућама, а не ка центру града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није рекао да је имао задатак као осматрач да посматра. Значи, немојте то, није он осматрач тамо, он је објаснио како је отишао.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да, јасно, а да ли је тај који се налазио ту осматрао простор ка тим кућама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате шта је он радио ту, Ђорђевић Новица конкретно шта је радио ту?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Када сам ја одатле отишао он је рекао да ће да остане да преспава и да се одмори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није Вам рекао да је то био задатак или нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ја ћу овде, мени је сигурно да легнем и одспавам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па да ли је спавао кад сте Ви отишли?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па да ли је прилегао?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Није легао.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још питања? Изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја нећу да препричавам него ћу цитирати овај записник код истражног судије од 09.06.2005. године па нек ми потврди јел то тачно или није. «Истражни судија: Јесте ли обављали неку дужност ван тог референта за путне исправе? Сведок: Да. Јесте ли стражарили негде? Јесте. Где? На звонику цркве. С ким сте то радили? Ту је био Новица Ђорђевић». Молим вас овај одговор стражарили сте негде јел се односио на ту цркву, на то звоно и на тај дан?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, немам. Е сад ово да Вас питам. Јел Ви знате шта је задатак лица које је на звонику?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, Ви сте га питали али ја хоћу друго да га питам. Ви сви питате јел гледа аутобуску станицу и друге станице, а ми смо овде друго чули пошто не зна сведок нећу даље ни да га питам. Јел су требали да гледају албанске куће које су с друге стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није добио такав задатак.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато вам кажем он не зна и зато нећу да га питам, али све је био питан оно што не треба да гледа да ли види. Хоћу ово да га питам: Да ли познајете Јовановић Ненада?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Помоћник?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте упознати са његовим породичним приликама били?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам на шта мислите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мислим, да ли знате колико има деце?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим двоје.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел се сећате кад је друго дете рођено?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па и не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања браниоци? Нема? Изволите оптужени? Изволите госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да су Срби такође напуштали села и да су се смештали у Суву Реку. Да ли су долазили по зелене картоне?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па Срби нису долазили зато што су примали, значи ишли су или су имали рођаке неке или смештај су налазили сами код неких рођака или примио их је неко.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, рекли сте нам да су и Албанци долазили код рођака?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Тачно, у мом улазу конкретно дошла је једна група можда од 20 људи који су.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте имали нека правила на основу којих Србима не требају зелени картони, него само?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ко је дошао ту тражио ја сам пријављивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је неки Србин дошао и њему би?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Репановићу?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Почео си мало да описујеш сам звоник. Молим те ако ти није тешко да ми поновиш шта има на звонику пошто си ти био на звонику? Како је уређено горе? Да ли може горе да се спава, да се одмара?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нема шансе то су неке труле даске на које човек не сме ни да згази како треба, то је застарело тотално.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Знате шта? Овде сведок Ђорђевић је изјавио да је он боравио тамо две ноћи и два дана, колико сам га ја разумео и чак да је он спавао горе, да је одмарао на том звонику. Да ли је то било могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, рекао је.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Рекао је да ће да спава, а шта је радио ја стварно не знам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја ћу још једном да те питам, а ја то знам, ти си био референт за путне исправе, јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: При ОУП-у Сува Река и непосредни старешина ти је био начелник, јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е сад, моје питање: Оног дана када си обукао униформу, да ли си ти наставио са пословима референта или си наставио са пословима полицајца да сам ја тебе слао на терену, да сам те слао у патроли, да сам те слао на стражи или слично или си наставио послове референта, само у униформи си радио?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, ти апсолутно ниси био ангажован што се тиче послова полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То сам хтео да чујем јер то видим овде да је нејасно. Значи, сад смо рашчистили око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу, јел Ви знате нешто везано за ове зелене картоне?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не. Знам да је била њихова испостава, референти да су радили у тој просторији фотографској, а шта су они тамо издавали, да ли су зелене картоне и те пријаве боравка или то.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим да је то била пријава боравка.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Стварно не знам, то су послови начелника и послови цивилног дела, ја нисам пратио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још питања?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немам питања. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко од оптужених да постави питање? Нема више оптужени јел тако? Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих поново питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте само поново, немојте се понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, али пошто нам је сада ако је опт. Репановић рекао да не зна уопште око тих зелених картона, он каже на основу чега он некима издаје зелене картоне, другима не издаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао једнима издаје, другима не издаје, него да су му и Срби тражили да би он издао, ко год је дошао издао би картон.

НАТАША КАНДИЋ: А зашто су онда, како објашњава то како Албанци долазе да траже картоне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, претпоставља да је то пријава боравишта? Објаснио је.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, зашто, како неко дође да траже а неко други не дође?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да он то не зна, да он то ништа не зна, њега то није занимало и то је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Колико њих је дошло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста је било људи и то је објаснио. Немојте одговарати.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Било је доста њих, ја стварно не знам цифру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Колико вас је радило на томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то нисте одговорили. Колико је радило на томе? Колико је вас, јел сте само Ви или је још неко са Вама радио?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Било је ту још колега али оно биле су неке жене које су радиле због деце нису скоро ни долазиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је с Вама радио?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Тада је био Агим Сахитаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто то, те зелене картоне издавао?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, Бесник, презиме Курти ја мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Јел тада за време бомбардовања они раде са вама на издавању зелених картона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је. Немојте даље. Одговорио је госпођо Кандић да је тад радио.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Радиле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још питања?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Они су иначе радили у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и тад кажете са вама су радили у фотографској радњи везано за те картоне исто?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: До када они раде са вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Временски до када раде?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па једно до два, три тако док је дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле би то било, током марта, до краја марта месеца, априла?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми ови у колонама да ли они такође долазе и траже пријаве, картоне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да Вам кажем, он уопште није објашњавао да су то неке колоне. Он каже било је пуно људи испред који су чекали. Разумете?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи, испред је излог, да излог је то био фотографски.

НАТАША КАНДИЋ: Огромне групе људи чекају ту.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Огорман, сад не знам шта подразумевате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то да је било више људи.

НАТАША КАНДИЋ: Па ништа нам није објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то што он зна и чега се сећа госпођо Кандић. Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Да нам објасни то како његови претпостављени не знају да се издају неки зелени картони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није рекао да је његов претпостављени, господин Репановић је чак рекао да то начелник зна, он није знао.

НАТАША КАНДИЋ: Како то да Срби не долазе по картоне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао да не долазе, него и да долазе да би и њима.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да су дошли добили би исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то значи да нису долазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су долазили Срби уопште?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам да је неко долазио, али толико мало је тих Срба било да су сви имали рођаке и смештали су се, није било потребе да се пријављују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то сте објаснили.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су долазили, рекли сте нам да су Албанци који су такође имали рођаке да су долазили да се пријављују?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, рекао је. Све је објаснио, немојте инсистирати на томе, јер је објаснио оно колико он сматра да зна, да се сећа, он је то објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Ја зашто инсистирам, зато што сведок не каже шта је писало на тим зеленим картонима, то нису никакве пријаве него су дозволе за кретање на одређена места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш коментар, он то није објаснио, он то не зна, он се не сећа тога. Значи, рекао је да не зна, да се не сећа, да га то ништа није занимало, значи имамо одговор у његовом домену колико он зна и колико се сећа, не можемо му изнудити исказ.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Та служба у којој сте Ви радили кад је измештено у фотографску радњу, којој јединици је припадала широј, организационој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите којој јединици је припадала?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Он је издавао неке картоне. Тај посао, односно тај реферат којој је широј служби, организационо коме је припадао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Служба за издавање путних исправа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па која шира јединица тога, она припада нечему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која јел знате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно, не разумем питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је надређен њему у тим пословима које је обављао административни?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па начелник је био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Начелник? И све време рата начелник је вама био надређен у тим пословима које сте обављали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па јесте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само молим Вас немојте да кажете да је то одговорио јер није одговорио, управо да је одговорио не би оволико питања било за ствар коју је одговорио. Остало је нејасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, молим Вас морам да Вам скренем пажњу, кад читате транскрипте Ви толико се понављате сви у питањима да је то просто стварно невероватно. Ја скрећем пажњу колико скрећем, али се јако много питања понављају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево питање: Човек који је задужен да даје неке папире некеме и сад га ми сви питамо шта сте ви то давали у тим картонима, шта је то писало, он нам одговори «не знам».

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам име, презиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али шта пише тамо? Кажете давали сте путне исправе и пасоше, сад да Вас питам чему служи пасош то би знали да нам кажете, чему служи лична карта, знали би. Е сад то што сте давали тај картон, чему је то служило?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Дошао је са села тог и тог у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нон стоп.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите сада. Он је причао о томе да људи који су долазили и одлазили да су ти који су напуштали територију су долазили по неке те картоне. Сад какве везе сад има кад ви излазите из села, пролазите ту Суву Реку да добијете пријаву боравка кад ви нисте ту? Да ли ме разумете? Шта сте ви њима то давали кад они нису остајали у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: А ко је рекао да нису остајали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да ове хиљаде које сте поменули да су сви остали у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па највероватније. Ја сад нисам пратио ко је где отишао па због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звала та исправа коју сте ви попуњавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имала неки одређени назив или је то што говорите је зелени картон? Да ли тај зелени картон има неки назив?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта пише на томе?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Пријава боравка, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел то може да се провери негде? Од кога то може да се затражи?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам где би могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте дали неку потврду некоме ко се иселио из Суве Реке, ко је отишао из Суве Реке?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да ли сам дао некоме?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте понављати, сваки пут поновите питање.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па зато што не разумем питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, радите у тој служби која издаје документа и прецизно Вас питамо, неко ко излази из Суве Реке или околног села Албанац да ли долази код вас по неку потврду или не?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ко долази са села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, неко ко излази из Суве Реке да ли долази по потврду?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно, ја нисам пратио људе. Значи, кад он узме зелени картон нисам ја ишао за њима да пратим где ће и шта ће, јер то није био мој посао уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је Ваш посао био, шта пише тамо? Дође, попуните шта име, презиме и шта још попуните?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Име, презиме, место, ваљда одакле је дошао, из ког села, матични број ако се не варам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел пише ту место где ће да буде?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Сува Река ваљда, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел пише адреса где ће бити ако је то пријава боравка, Ви говорите да је то пријава боравка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви попуњавате, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, попуњавате пријаву боравка без адресе на којој ће бити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, рекао је не сећа се.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Сећам се да је име, презиме било, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте да су вам деца имала непријатности у школи због позива који сте добили, па молим Вас какве су то непријатности у школи?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па господине ако добијете позив из суда за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су то конкретне непријатности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи, ако Ви желите да кажете, иначе нема потребе, то су Ваше приватне ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису приватне ствари ако неко добије позив на суд има проблеме са децом која су у школи, то нису приватне ствари, то је посао државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он би пријавио да је нешто врло озбиљно и да стварно треба да пријави. Значи, пријавио би јел тако?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте Ви уместо њега да одговарате. Ако он каже да има непријатности са децом у школи што му не допустите да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, отворена коверта, видео је, све је објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел су деца имала непријатности зато што сте Ви можда учинили ратни злочин или зато што треба да сведочите у поступку који се води?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо овако тужиоче. Дајте поставите конкретно питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, не зато што сте, јел сам ја то Вас добро разумео, значи не зато што сте учинили ратни злочин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче не можете тако постављати питања, молим Вас дајте мало мира у судници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се ког дана сте отишли у фотографску радњу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то, немојте се враћати поново.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је изгледао Ваш први радни дан ма кад то било? Како је то изгледао први радни дан у фотографској радњи? С ким сте били, где сте седели, колика је то просторија?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: То је мала просторија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким сте седели тог дана? Ко је дошао?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се стварно с ким је то и кад је било и с ким је тог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је изгледао тај радни дан, од колико сати је почео?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се сећате да је то било од 7 до 3?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па кад кажете тог дана када сам почео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то радно време од 7 до 3?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па није било баш везано од 7 до 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од колико до колико?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Па шта знам пола осам, може да буде некада и три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне сте почели да радите?

СВЕДОК НЕБОЛША МИЛОЈЕВИЋ: Да, пре подне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тај први радни дан кад сте отишли на посао како то изгледа, кад иде, одакле долазите?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Од куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од куће долазите? То значи то је био 26. најраније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, рекао је први радни дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања. Господине Милојевићу, да ли Ви имате нешто да изјавите можда што мислите да је нешто битно да ми нисмо поставили тако неко питање?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа да изјавите? Ви сте дошли одакле, из? Лепосавића? Повратна карта.

Ајте тужиоче поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опростите. Са тог звоника да ли се виде куће породице Бериша или прво да Вас питам да ли Ви знате где су куће породице Бериша?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам где су куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате где су куће породице Бериша? Јел видите шта пише ту?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам где су се налазиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли са тог звоника могу да се виде куће породице Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче не зна где су се налазиле.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је гледао уопште у том правцу питајте га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте дозволили да показујемо где је полицијска станица, где су багремови, где је аутобуска станица, ево ту пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте посматрали тај део?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се са тог звоника види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте гледали? Да ли сте у том правцу гледали? Да ли је посматрао од горе? Нисте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли може да се види то одатле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, није посматрао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад му Ви шапнете шта треба да каже он наравно да неће да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна и да није посматрао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали икога из породице Берише?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам Јашара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли неког другог који се презивао Бериша да ли сте њега познавали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Можда овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И овако и онако да ли сте познавали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не по именично нисам. У Сувој Реци имате Бериша знате колико, значи више презимена а да нису можда и род.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да Ви њих добро познајете?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, не познајем их добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не добро, али колико сте година живели до тог бомбардовања у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па рекао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Тридесет и нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тридесет и нешто година? Јел од тих људи који су дошли по те неке картоне да ли је дошао неко кога сте Ви познавали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се да ли је дошао неко кога сте Ви познавали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: То су махом са села били људи, стварно не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да није био нико из Суве Реке кога сте Ви познавали?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Био је неко али га ја нисам познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам да ли је дошао неко кога сте Ви познавали из Суве Реке да је дошао по тај Ваш картон?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се или не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се? Јел то значи да је можда и било?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас судија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли се дружили? Јесте ли имали пријатеље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо преко председника већа питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао пријатеља преко Албанцима у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали пријатеља међу Албанцима?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, скоро и не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Врло или не?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па знате шта сад не знам шта подразумевате пријатељ, јел значи да сам се с неким дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се дружили са неким?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у свакодневном животу, у ресторану, у пролазу, у трафици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је не познаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекао је да се није дружио, сад ја питам да ли познаје Албанце, обзиром да 30 година ту живи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно на кога мислите? Дајте конкретно да ли познаје Албанце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте приметили да Вам је 26-ог фалио неко од тих људи којих сте познавали пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто 26-ог молим Вас. Тужиоче не можете тако.

Ви сте имали трошкове везано за путну карту, јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, ја сам морао да дођем колима да би стигао на време. Пошао сам у један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако да Вам издамо трошкове везано за бензин, то је сигурно, него Вам само можемо у висини повратне аутобуске карте, а овде по овом извештају аутобуска повратна карта је 1.780,00 динара, те трошкове можемо да Вам доделимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Сведок трошкове тражи.

Исплатити сведоку 1.780,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се враћате одмах јел тако? Јел Ви тражите још неке трошкове везано за исхрану или нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете ићи. Повратна карта је 1.780 динара. Хвала господине Милојевићу можете ићи. Имамо још 10 минута фактички до 12 часова, а од 12 часова до 13 часова је обустава рада запослених у правосуђу тако да да ли хоћете да наставимо? Нећемо сутра сигурно, него данас. Евентуално да прекинемо сада јер имамо само још 10 минута, а у 13 часова да наставимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Због обуставе рада запослених у правосуђу прави се пауза од 12 до 13 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел смо сви ту? Јесмо.

Настављено у 13,07 часова.

Сведок МИЛОВАН ФАТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Фатићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Претходно ћемо узети Ваше личне податке. Име оца?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Михајло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Хемијски техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравиште Ваше где је?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Сопот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: 1966.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дужни као сведок да говорите истину. Не смете ништа прећутати, дужни сте да нам испричате све што знате о предмету. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе изложили тешкој срамоти, знатним материјалним потешкоћама, значи на та питања нисте дужни да одговарате, значи Вас или било ког од Ваших блиских. Дакле, све друго што Вам поставимо било која питања везана за догађај за Суву Реку, Ви сте дужни да нам о свему испричате свега чега се сећате и све што знате. Јел сте разумели?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да положите заклетву па Вас молим да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Реците, почетак бомбардовања где Вас је затекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Имам само једну молбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Рекле су ми колегинице, имам проблема са гутањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саопштено ми је да морате да жваћете, јел тако, да речено ми је. Проблеми са гутањем и то је због тога. Јел имате воду, само да видим чашу воде. Имате? Добро. Значи, почетак бомбардовања 24. марта 1999. године где Вас је затекао, где сте били, које послове и задатке сте имали у то време па нам испричајте укратко о томе?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па бомбардовање ме је затекло у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били полицајац?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да, из резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из резервног састава?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, пошто је увече објављено, јел тако да је бомбардовање, где сте били 24. марта?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Мислим у полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицијској станици? Која сте конкретно имали задужења као резервни полицајац, која сте Ви имали задужења? Значи, од бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па практично на више локација, рецимо на задацима обезбеђења комуникације, држање неког пункта у дубини ван Суве Реке, на више терена. Не знам колико сам прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био надређен? Ко је Вама издавао обавезе и задатке?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па Репановић Радојко – командир и прављени су распореди, некад и усмено, углавном старешине Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте 24. кажете били у полицијској станици. Да ли знате где сте 25-ог следећег дана где сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: 25-ог смо једна група нас пребачена, распоређена на пункту Топличане-Ђиновце тај потез код великог моста са задатком да обезбеђујемо комуникацију Сува Река-Призрен, пошто пре

тога ја мислим да се десио неки напад од раније, те је стога било потребно да се обезбеди та комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама издао ту наредбу и како сте добили у форми писмене наредбе или усмено?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Мислим да је било усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено? И то се односило на сутрадан, јел тако на 25.?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам ујутру кад сте кренули и с ким сте кренули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Кренули смо пре подне, ја мислим после доручка да је то могло да буде. Са сигурношћу не могу да будем сигуран с ким тачно тада јер сам у више наврата био на тој позицији распоређиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У више наврата сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: У више наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од бомбардовања у више наврата јел тако? Значи, пре бомбардовања нисте? Пре него што је почело бомбардовање нисте били на тим комуникацијама?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ја мислим, колико се сећам да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, реците ми како, јел то био први пут да сте Ви кренули тад након што је објављено бомбардовање па сутрадан да ли сте тад први пут од бомбардовања отишли?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут? Јел можете да се сетите како сте отишли, с ким сте били, којим возилом?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Јер ја понављам, значи у више наврата сам био са више људи тако да конкретно кад, с ким не могу да будем сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад сте кренули рецимо, јел сте понели храну са собом?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте конкретно били лоцирани? Код великог моста кажете, јел можете мало да нам опишете где је то у односу на Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Могу. То је значи правац од Суве Реке према Призрену. Мост је тзв. «Сопински мост», прилично велики објекат и ту је скретање рецимо за село Лешане, а објекат је био поред саме комуникације. Знате, ту су раније док је грађен мост ја мислим, ту су били

смештани радници који су вршили те радове изградње моста и објекат је остао запуштен и искористили смо га да не будемо под отвореним небом, то нам је био објекат где смо боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било још са вама људи у том делу где сте Ви били, да ли је било више полицајаца, да ли можете то да се сетите, отприлике двојица, тројица, више људи?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Више од двојице, тројице, али не знам са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте то дневно радили? Како сте вршили то обезбеђење? Како је то било? Да ли сте по неким сменама?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Сад ћу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам како сте то вршили?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па имали смо да кажем две утврђене тачке. Нису класични фортификацијски објекти него да кажем импровизовани заклони, грудобрани и ту смо вршили смене на неколико сати. Значи, будете на том грудобрану извесно време, затим приправности и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико би Ви рецимо дневно провели сати у једној смени, колико је то два-три сата, седам сати, како?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па отприлике око шест сати, четири до шест сати, како-кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ви радите? Кажете осматрање и шта радите?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Осматрање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само осматрање?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: И заштиту нас људства. Значи, водимо рачуна да неко не угрози комуникацију, а и да не угрози нас саме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали средства везе?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви конкретно да ли сте имали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви имали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко од ваших ко је био са вама имао, да ли знате, значи људи који су поред вас, са вама ту да ли они имају нека средства везе?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се. Могуће да имају, али не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дана сте провели ту у Ђиновцима?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Пет или шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет или шест дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Чини ми се тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате како сте дошли, којим возилом?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па обично бисмо ишли пицгауером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сте и рекли код истражног судије, зато Вас и питам да ли се сећате јел пицгауером сте ишли? Ко је возио?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ко је возио?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих пет-шест дана колико Ви боравите у Ћиновцима, да ли се нешто догађало?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није било инцидентата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никаквих инцидентата? Да ли су пролазила нека возила, неки камиони?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па могуће да је нека колона прошла полицијска или војна, ми смо углавном били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви се не сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не могу са сигурношћу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се конкретно сећате да ли је неки камион пролазио?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цип?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па вероватно је неко возило пролазило али не сећам се. Највероватније да неко пролази с неким возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте тамо, за тих пет-шест дана, како сте храну добијали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па довозили су нам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало – свакодневно или како?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па готово свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се кад сте пошли да ли сте понели?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко посебно задужен ко је доносио храну или се то мењало?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Мењало се. Кажем вам, пошто сам био на више терена, ретко кад је било да један исти човек редовно доноси храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно ме интересује за ових пет-шест дана, значи први пут након бомбардовања, објављивања бомбардовања, значи, тај период ме само интересује да ли се Ви сећате да ли је једно исто лице доносило храну или су се смењивали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се, не могу са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Кад сте се вратили, значи након пет-шест дана где сте отишли? Кад сте се вратили у Суву Реку, да ли одлазите у полицијску станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Мислим да смо, чини ми се да смо отишли у дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто у дом здравља? Јел то била измештена станица или шта? Због чега сте отишли у дом здравља?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па отприлике нам је ту био, пошто нисмо ишли у полицијску станицу, значи кад је дошло пресељење нисмо ишли у полицијску станицу већ је био, сад да ли је цела станица била измештена или само нас неколико на обезбеђењу, нисам сигуран. Не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили да ли сте приметили да ли је било неких паљевина у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Јел сте приметили нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Колико се сећам да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули од полицајаца да ли је било нешто, да ли су биле неке активности у самој Сувој Реци? Да ли је било неких дејстава ОВК, да ли је било дејстава полиције? Да ли сте имали прилике да разговарате са Вашим полицајцима, колегама кад сте се вратили? Да ли сте чули да се нешто необично догодило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Колико ми је познато не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не? Да не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не знам да ли сам са неким причао. Искрено говорећи било је више наклапања, толико контрадикторних да нисам то уопште примао за озбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате како је била обезбеђена полицијска станица?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Полицијска станица била је, биле су четири тачке као бункери, грудобрани како већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле те тачке?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па једна је била тачније на улазу у саму полицијску станицу испред самог улаза, значи, пролаз који води – једна. Друга тачка је била лево, значи на крају дворишта полицијске станице ту је била друга тачка. Трећа је била иза објекта где је била спаваоница, где су спаваонице биле, иза самог објекта је била још једна и једна десно, значи дијагонално од полицијске станице у самом кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је било обезбеђење неко на звонику? Знате где је звоник јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко обезбеђење?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неко осматрачко место или тако нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате ко је Ђорђевић Новица?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић Новица нам је овде рекао, кад је био саслушан у својству сведока да сте били одређени Ви, Милојевић Небојша и он да будете на звонику и да је то било по договору, да се Ви договарате нећете сва тројица бити у исто време тамо али по Вашем договору. Да ли сте Ви били на звонику?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно што је рекао Ђорђевић Новица?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ако сам био на другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно ту на том звонику?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли сте икада били на том звонику?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се, мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да нисте? Питам Вас због тога што је Ђорђевић тако изјавио да сте Ви били одређени, па Вас питам да прокментаришете то јел то тачно или није тачно?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би он Вас сад истакао да сте и Ви један од тих одређених? Да ли можете да претпоставите због чега?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у некој завади са Ђорђевић Новицом?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Никад ништа озбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није тачно? Да ли сте се некада попели на звоник, не мислим по неком задатку, него да ли сте имали прилике да се попнете да видите и да осматрате од горе?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па могуће да сам некад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да кажете ако се сећате наравно, какав је видик са звоника? Да ли се види полицијска станица, значи под претпоставком да сте били некада?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не знам. Нисам ни сигуран да сам икада било раније било касније да сам некад био. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Реците ми осим вас полицајаца из Суве Реке, да ли је била и нека друга полиција?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: У Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Која је то била полиција? Чија? Одакле?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па колико се сећам ту су били 37. и 87. одред полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај 37. одред, јел Ви знате нешто да нам кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па знао бих да су људи били са подручја Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је био командант 37. одреда?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: У то време не, знам да је пре тога био ја мислим Славенко Ивезић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, пре мислите?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Он се касније разболео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било пре?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па рецимо можда мај или јун '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи '98? Али у овом периоду да ли знате ко је био командант?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто спомињете 87. одред, који би то био одред, ко је био ту командант?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не знам ко је њима командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је? А како Вам је то остало 37., 87. одред на шта Вас то асоцира, јел сте то чули да је то 37. одред присутан у Сувој Реци или како знате да је баш 37. и 87. одред?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па верујте ми извор сад не могу да Вам кажем, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Тако, пошто сам познавао једног или двојицу раније припадника тако сам отприлике објаснио, ништа посебно, али нисам био заинтересован, али знам да сам у разговору са неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када су они у Сувој Реци били, од када?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па од маја или јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по Вама до када су били? Да ли су они ту пре него што сте Ви отишли у Ћиновце, да ли су тад били у то време? Значи, до Вашег одласка у Ћиновце да ли су они ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па с обзиром да су они остали до краја, значи бомбардовања, чак су после нас остали, кад кажем нас мислим на уопште грађане Суве Реке, ми смо ту негде 12-ог, они су остали дуже још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били стационарани?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па један део је био стационаран у хотелу који је био у саставу фабрике «Балкан», а знам да је један део био у једном објекту близу основне школе стационаран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они изгледали, које униформе су имали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ови из 87. мислим да су имали само плаве, а 37. имали су и зелене маскирне и плаве маскирне, камуфлажне мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, виђали сте и у једним и у другим?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: И у једним и у другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли случајно знате од чега зависи када носе зелене маскирне, а када плаве маскирне?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је Митровић Радослав у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Први пут сам чуо на позиву који сам добио прошли пут, до тада нисам чуо за то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули уопште да се спомиње «Чегар 1»?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па можда преко уређеја за везу да је неко некога тако звао, али ми није познато ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко уређаја за везу? А јел сте Ви имали неку радио станицу или неку отворену везу?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ручне радио станице, тзв. моторолу, нисам ја али био сам нпр. близу неког ко је имао станицу па сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да чујете да је долазио «Чегар 1» у Суву Реку, да ли сте имали прилике да чујете ако не знате ко је?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Реците ми 25. марта, пошто кажете да сте у јутарњим сатим отишли у Ћиновце, да ли је у тим јутарњим сатима био Репановић Радојко у станици?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Јел сте видели било кога од старешине у станици?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад која је његова функција била?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Помоћник командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега можда видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? А реците ми ко је Петковић Мирослав, Петковић Зоран, јел знате ко је Петковић Мирослав?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Зоран?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Такође ми није познато. Познајем га али не знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некога од полицајаца видели тог јутра кад сте кренули у Ћиновце да ли сте видели Петковић Мирослава?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Ни Зорана?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Нишавић Милорад?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Он је радио у Служби државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га знате како изгледа?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он у то време изгледао?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, да ли је носио униформу, какво је оружје имао, како је изгледао да ли можете да га опишете – висок, низак, крупан, ситан?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Рецимо нижи, крупан, јер ја сам га виђао искључиво у цивилној одећи, није ми познато ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га често виђали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не баш често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тог дана видели 25-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? А ко је Папић Рамиз?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Полицајац који је радио у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате која је он задужења имао?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, оно што Ви знате, чега се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Знам да је управљао оклопним возилом повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено? А ко је још управљао оклопним возилом поред Папића?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали доста возача па не можете да се сетите или како? Јел био неко задужен оклопним возилом?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па рецимо да никада нисам био у ситуацији где је са нама био оклопни транспортер тако да не могу са сигурношћу. Сећам се само да сам једном видео да је управљао тим транспортером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате тих дана, значи тих пет-шест дана колико проводите у Ђиновце, да ли је икада дошао Папић Рамиз, да ли је довезао храну, да ли можете тога да се сетите?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Код истражног судије сте рекли да је најчешће Милош Стефановић долазио и доносио храну, данас га нисте спомињали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Јесте, често је и он долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је често возио храну?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како то изгледа, јел се они задржавају или како само Вам доведу храну?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Само нам доведу у принципу, само нам доведу храну и одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одмах одлазе? Да ли Вас је командир Репановић посећивао за то време које сте Ви провели у Ђиновце?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? А да ли Вас је Јовановић Ненад посетио икада?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Такође ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте чули ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па он је такође био полицајац у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неки надимак? Да ли знате да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Могуће, али се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Ви знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? А одакле је он дошао?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам сигуран, мислим да је из Велике Хоче, мислим да је из Велике Хоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште чули за страдање породице Бериша? Када сте Ви уопште чули да је страдало 48 чланова породице Берише?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Након бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након бомбардовања? Кад би то било након бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не бих знао, био је неки, била је нека емисија на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те '99. године сте чули јел тако? Јел сам Вас добро разумела?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Рекао сам након одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након шта?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Након завршетка мог ангажмана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па 11. или 12. јуна када смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11. јуна 1999?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да. Тад сам са породицом напустио Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када том приликом сте дознали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не, након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите тачно кад? Опишите?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не знам била је на телевизији емисија где се причало да је наводно почињен неки злочин, тад сам први пут чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте становали у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте имали прилике уопште да чујете до тада?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: У то време мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте познавали некога из породице Бериша?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте познавали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па знао сам неколико њих, сад породица Бериша је била велика. Не знам, најбољи пријатељ сам био, мислим најбоље сам познавао хоћу рећи Африма Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте познавали Јашара Беришу?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ако се сећам ради се о човеку који је на пумпи радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел сте познавали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Познато ми је то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га виђали тих дана? Јел био он на бензинској пумпи?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не знам нисам имао прилике, нисам уопште свраћао јер нисам ни користио своје возило тако да нисам имао потребе да свраћам на бензинску пумпу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рецимо док нисте отишли да ли сте имали прилике да видите ко ради на бензинској пумпи док нисте отишли из Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па знам да су радили њих двојица или тројица, нисам сигуран, али ја мислим да је поменути радио дуже, дуже времена је био ту запослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Јашар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после њега да ли знате, да ли сте видели неког другог да је радио на пумпи?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Чини ми се да сам последњи дан видео Славомира Јовановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се питали шта је онда са Јашаром због чега сад више он не ради?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не знам. Тад сам свратио на пумпу, значи то је било кад сам с породицом напуштао Суву Реку, мислим да је Славомир Јовановић тада радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли сте питали шта је са Јашаром ако је он ту, кажете дуже време?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам зато што сам напуштао Суву Реку, заиста сам имао пречих ствари него да питам било кога о било чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли је у станици било неко лице које је било притворено или задржано у некој просторији? Да ли сте имали неко сазнање?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је Ељшани Абдулах?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је уопште познато да су се држале страже на звонику?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ни то познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се. Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Да ли сте чули и да ли сте имали прилике да видите да се лица иселавају, Албанци да се иселавају из Суве Реке? Да ли сте имали прилике да видите да Албанци напуштају Суву

Реку, да се стварају неке колоне, да ли сте имали прилике да видите тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Виђао сам, познато ми је да су пролазили неки трактори кроз Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било отприлике? Значи, пет-шест дана сте били тамо у Ђиновцима, па у односу на тај период када сте Ви видели те колоне?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу прецизно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Знам да је било неких возила да су пролазила, трактори са цивилима који су се кретали у правцу Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте питали зашто због чега иду, јел сте нешто коментарисали зашто су се снтвориле те колоне због чега?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни са ким коментарисали том приликом? Знате, живите ту мало ми је нелогично да не знате ништа шта се дешава ту сте, у Сувој Реци сте?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не, кажем сећам се да је било неких возила, али ко је то био и зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али због чега да ли имате уопште сазнања због чега људи напуштају Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па Сува Река је више пута била мета напада, претпостављам да је то разлог, мислим напада из ваздуха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то био разлог? Да ли сте имали прилике да чујете да су постојали неки локатори?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Само сам чуо, нисам видео својим очима, али, посебно ми је то остало у сећању да су припадници Посматрачке мисије затражили од општинских власти да се изврши хајка на псе луталице, што је некако мени говорило да се они ту нешто шуњају ноћу шта ли раде, да им пси сметају. Они су се кретали у блиндираним возилима, пси нису могли ништа, а они су ипак тражили да се направи хајка. То ме упућује да су они радили неке недозвољене ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да је радио недозвољене ствари?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Припадници Посматрачке мисије. О њима се причало да постављају локаторе пошто ја нисам видео, само се сећам овог детаља који ми је био јако чудан у најмању руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули конкретно у чијој кући је био постављен локатор?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли је уопште био претрес кућа у Сувој Реци да су се претресале албанске куће?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког пљачкања, да ли сте то чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам то није познато? Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Из мог окружења не знам да је ико покушао нешто слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми после тога, значи 5-6 дана кажете враћате се у Суву Реку и колико сте ту боравили у Сувој Реци? Јел све до момента док нисте отишли?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Колико ме сећање служи био сам у Топличанима најмање два-три пута, био сам у селу Мовљане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах након тога? Колико сте се задржали у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не више од два-три дана колико се сећам, јер само да појасним једну ствар у више наврата сам боравио у селу Самодраж, затим на више терена, тако да апсолутно не могу да се сетим дана баш колико сам где био, једино се сећам најдуже сам боравио у селу Мовљане то је било три недеље тако да се тога, а ово све друге је било краће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било дејстава ОВК на Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у ком делу?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па у самом центру је убијен продавац у једној радњи у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Имена се не сећам, знам да се презивао Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић? А када је он убијен? Значи, имате неки оријентир – 24-ог је почело бомбардовање, ако можете да се оријентишете да Вам то буде неки параметар? Када, пре 24-ог, после 24-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете прецизно?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу да се сетим. Знам да се десио такав случај али није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте били у Ћиновцима, да ли полицајац који је са вама, значи кажете пошто Ви нисте имали средства веза да би неко од Ваших колега имао средства везе, да ли том приликом, значи Ваш колега, полицајац који је поред Вас, да ли је имао отворену ту радио везу? Да ли би могао да чује у Сувој Реци шта се догађа?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми уопште познато да ли смо имали уређај за везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште Вам то није познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како бисте Ви јавили, сад то ми мало објанисте, како бисте Ви јавили да се нешто догађа тамо где сте Ви послати на обезбеђење? Како бисте јавили?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па у том случају никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како можете да одете а да не јављате? Имате наредбу у Ћиновце да вршите обезбеђење тог дела, тог терена, како бисте јавили да рецимо крене неки напад?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па боравили смо у једном селу Самодраже где нисмо имали уређај за везу десио се напад, требала нам је и муниција, нисмо имали како да јавимо да се десио напад на нас, значи то није усамљен случај да нисмо имали на пример уређај за везу, у ствари не би био усамљен случај то се догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли је уопште било неких дејстава на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Ништа Вам није познато шта се дешавало и да ли се уопште дешавало нешто у Сувој Реци у том периоду? По Вама овако како објашњавате било би јако све то мирно, јел било неких дејстава на полицијску станицу јер Ви ништа не знате? Јел разумете овако врло делује све мирно ништа нема неких посебних дејстава осим овог убиства што сте рекли Лазића?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па било је периодичних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било дејстава на полицијску станицу тих дана, рецимо до 25-ог кад сте отишли да ли знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ја нисам био присутан да се десио неки догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте чули када сте се вратили из Ћиноваца да ли је било неких дејстава?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неке детонације?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Било је дејстава изван Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Чуо сам да је било дејстава ван Суве Реке како бих назвао мало шире акције, значи није био спорадични инцидент већ дејство мало ширег облика али ја нисам учествовао у тим дејствима тако да не могу да. Чуо сам да је било ван Суве Реке дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јел сте видели неку запаљену кућу кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Можда, можда не бих могао тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како можда, јел видите или не видите запаљене куће?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога? Јел знате ко је Бобан Вуксановић?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Бобек Вуксановић је био директор Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био неки ауторитет, јел представљао нешто? Да ли је могао да нареди нешто полицији?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па чини ми се да је имао дређена овлашћења у командовању одбране града или шта већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе не можете да кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ближе једино знам да је носио зелену маскирну униформу, а које тачно овлашћење и какво је имао, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви припадник резервног састава, да ли сте Ви били задужени бомбама?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ја сам био задужен једном ручном бомбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном ручном бомбом? Да ли су уопште припадници резервног састава били задужени бомбама?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па ја мислим да је било пар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Али није то у неком броју. Кажем, ја сам једном имао читавог трајања тог сукоба и њу сам раздужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте раздужили?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Раздужио сам у пар рецимо значи неко време након напуштања Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте задужили ту бомбу, јел тад кад сте и униформу или како?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Касније је негде било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било отприлике?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не сећам се можда октобар, новембар '98. Знам да пре тога нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Фатићу, да ли знате ко је Поповић Анђелко?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је он био? Ко је човек? Шта нам знате рећи о њему? Шта је радио, где је био? Трговац, месар, полицајац, резервни полицајац, активни полицајац, у том смислу?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Знам да је радио у фабрици у Сувој Реци, био је после као резервиста ангажован.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он са вама био на овом пункту Ђиновци-Топличани?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Мислим да није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је Шабани? Јел сте имали неког полицајца Шабанија?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да, био је један.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је и он био са Вама тамо на том пункту?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Тешко је да кажем, знам да је била још једна група нижа. Ко је био у тој групи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако Вам је задатак да осматрате ту нешто, обезбеђујете, да ли сте обезбевеђивали тај мост у смислу да ако се покуша његово минирање да спречите тако што или? Шта Вам је задатак био тамо на пункту?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па отприлике ако наиђе колона да се пропрати да не би било упада или неки напад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како знате да наилази «наша колона»? Да ли вам се на неки начин јавља наилази колона возила, пропустите или ви треба да исконтролишете да видите ко су ти људи? Шта ако ОВК са камионима пролази путем а ви ништа гледате их како пролазе? Разумете?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па вероватно да смо приметили разлику. Никад се није десио такав случај тако да не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли вам се јављало, најављивало неки пролазак камиона, конвоја или не, цивилних возила, цивилних камиона, намештај, дрва, било шта, није битно?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Сећам се само.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте вршили контролу камиона на путу?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да се види шта је испод цираде?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па како сте знали да не треба то да радите, да не треба да извршите ту контролу, да је све у реду? Јел разумете?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па увек су ту били униформисани људи са видним ознакама уколико је војно или полицијско возило, а уколико је цивилно нисмо вршили претрес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је цивилно нисте вршили претрес?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се извињавам судији који поставља питање. Сведок је рекао да је његов задатак био заштита комуникација а не преглед возила која иду путем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине браниоче, ја Вас молим немојте ме прекидати доћићете на ред, добићете прилику да кажете.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија, ја Вас нисам прекинуо него кад сте завршили само сам имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па прекидате ме ево сад расправљамо, губимо време.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не расправљамо, само сам рекао да сведок није рекао да је прегледао возила која иду путем него да је штитио комуникације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам да ли је његова обавеза да ради и то јер ми се намеће као лаику неком, господине Фатићу, као неком лаику ми се намеће ако ви тамо обезбеђујете комуникацију намеће ми се да Вас питам да ли то обезбеђење, те комуникације подразумева и тако што – преглед возила која пролазе тим путем, шта гоне, ко су ти људи итд.?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не, нисмо вршили преглед.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисмо вршили преглед возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам Вас да ли је то била ваша обавеза или није?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако није реците није то наша била обавеза. Видите, Поповић Анђелко нам каже да сте имали радио везу, да сте имали моторолу и да мисли да је носио овај полицајац Шабани, он је био ваљда активни полицајац?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да, био је активни полицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То нам он каже прије, не знам ни ја кад смо га саслушали, прије пар месеци. Нисте кажете били на звонику, али сте дуго у Сувој Реци, јел тако? Дуго у смислу рођени сте тамо, одрасли итд. па је било претпостављам и неких зборова и прослава за

верске празнике код те цркве и звоника итд. Шта је височије – црква или звоник по Вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Чини ми се да је црква била виша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да је црква била виша?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Чини ми се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како објашњавате то, председник већа Вам је предочила тврдње овога Ђорђевића који, ево само да поновим који каже да сте Ви са њим били на звонику и да је још био овај, како се зове Милојевић Небојша, како објашњавате то да Вас тај човек тако означава и смешта на неко место на коме Ви у животу уопште нисте били, не у ове критичне дане који нас занимају, него да уопште нисте били тамо на звонику? Да ли имате неко објашњење?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли има још у полицији Суве Реке Фатића?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: У Сувој Реци није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него? Ко је Фатић Милорад?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То је мој рођак, такође радио у СУП-у Призрен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али у СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Значи у СУП-у Призрен, ОУП Сува Река, значи нас двојица смо били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је и он тих дана био тамо? Јел разумете шта Вас питам?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Разумем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да није он евентуално помешао Милована и Милорада?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не верујем да би помешао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тај Ваш рођак био тих дана у Сувој Реци или је био у Призрену по Вашем сећању?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Како да Вам кажем, ја сам схватио био да је било питање да ли је био још један Фатић, да или не у Сувој Реци већ у Призрену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Призрену? Јел кажете то је Фатић Милорад Ваш рођак?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вас питам да ли је он тај Фатић Милорад тих дана, дакле, почетак бомбардовања, да ли је он тада био евентуално у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То сам ја навео, погрешно сам вероватно схватио питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Што би можда било неко објашњење што Вас овај означава, ако Ви тамо нисте били, он Вас означава као некога ко је био на звонику, разумете?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да, разумем. Не верујем да би направио, јер је мене познавао дуже, вероватно не би пермутовао нас двојицу, а који су његови разлози то мени није јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте кажете 25-ог отишли на тај пункт. Ево и Репановић и Јовановић нам овде кажу да су сутрадан 26-ог и један и други били у обиласку пунктава?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не кажем да је немогуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У смислу да се евентуално подсетите, Репановић каже да је био са неком својом асконом, сам са својом асконом, обишао пунктове, а Репановић каже да је био да ли са неком нивом у друштву још неколико полицајаца? Јовановић, а Репановић са својим неким цивилним аутом?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Позната ми је та црвена «Аскона», али се не сећам конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Ви мобилисани у полицију у резервни састав?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То је било јула '98.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте пре тога радили?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: У гумарско хемијској индистрији «Балкан белт».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Балкан белт»?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел Вам познато име, питао Вас је судија, Ешљани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вам познато из тог «Балкан белта» то име?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било запослених у том предузећу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто небитно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно колико је било запослених у предузећу стварно је небитно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите, неко ко живи 33 године тамо како је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно колико је људи радило. Ешљани Вам ништа не говори?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел постоји, обзиром да Вас овде нико не помиње да Вас је видео 25-ог, 26-ог, 27-ог у Ђиновцима, реците нам једно име и презиме које би могло да потврди да сте Ви тих дана били по задатку у Ђиновцима?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па најбоље се сећам и мислим да сам сигуран да је био Поповски Јовица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је он сада?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не знам, овде негде у околини Београда, не знам сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он тада био?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Исто што и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Резервни полицајац? А ко Вам је био шеф тада, коме сте били, ко је био изнад вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Репановић и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, у тој групи која је била у Ђиновцима, ко вам је био главни тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је та група сачињавала људи?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па не знам са сигурношћу, пуно је времена прошло и толико терена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није то нешто, пазите то је први дан после бомбардовања, није то неки датум који се не памти, напротив, три, пет, сто, колико?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ја мислим не више од десет, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не више од десет у тој вашој групи или у обе групе?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: У овој нашој, а за обе не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте радили? По сменама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је љуби било у смени?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Најчешће четворо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је смена било?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па отпрлике два сата. Два сата будете на стражи, затим будете извесно време у приправности или одмор, како год, није било тачно прецизираних циклуса, некад се мени не спава одем радим, други одмарају и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени је запало за, то сам чуо када Вас је судија питала да ли сте нешто чули да се десило у Сувој Реци поводом овог убиства па сте рекли «била су нека наклапања, па их зато нисам разматрао за озбиљно»?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да због таквих контрадикторности које сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте то чули, па ето сад објасните нама шта Вам то није било логично па их нисте узели за озбиљно та наклапања? Ето сва та наклапања ако можете нам реците?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Зато што се говорило, неки су причали о таквим бројкама да је мени звучало невероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само нам испричајте од почетка, све приче од почетка, не знамо о каквим бројкама, реците шта се то догодило па сте Ви то закључили да су то наклапања, па су тим једним наклапањима нека друга наклапања била супротна па Ви томе нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али шта? Испричајте чему то ништа нисте придавали важност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте код истражног судије исто рекли па нам објасните шта је то и тамо сте исто? Код истражног судије сте рекли да је гласина било свакојаких, па дајте неку гласину? Дајте нешто шта сте то чули? Значи, било какву гласину коју сте Ви чули реците?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ко би се сад, не могу то да одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зашто не можете да кажете кад кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Зато што бих рекао можда нешто што нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па реците то што сте чули? Које су то бројке у које Ви нисте поверовали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Говорило се о неких пар стотина, мислим то су будалаштине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је по Вама бројка а да није будалаштина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можемо тако која да није будалаштина, него то шта сте чули? Значи, рекли сте да је било више стотина и да Вам је то била будалаштина?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То је апсолутно неприхватљиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта се десило са тих више стотина? Шта се десило са више тих стотина кажете, па су?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То су нечије измишљотине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта, шта се десило њима, бројка од више стотина, али шта се десило?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Кажем, пошто је у то време, значи ја да покушам некако да повежем да пошто је била та акција према Рештану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је била та акција према Рештану?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То што сам начуо да је 25-ог према Рештану извођена нека акција да је било инцидентна и онда да је погинуло и полицајаца и чудо, што није уопште било истина, јер сам ја те полицајце после видео живе и тако неку изјаву нисам могао да прихватим и нисам једноставно, није ме занимало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је још осим што је погинуо полицајац 25-ог, шта сте још чули?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Мислим да су сведоци позвани да дају нека непосредна сазнања која су видели и чули, немојте да питамо о нагађањима, није то никакав доказ у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да одговори на то шта је чуо. То нису нагађања, да знамо шта је чуо. Значи, реците све то што сте чули?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте још чули осим тога да је погинуо полицајац?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Није рекао један полицајац него више полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекао је више полицајаца, то је и рекао.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Које сам касније видео живе и апсолутно сам одбацио такву могућност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за кога сте чули да је погинуо а није погинуо?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па чули су и моји родитељи за мене па сам био жив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ког дана сте Ви настрадали по причи Ваших родитеља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тужиоче тако, немојте таква питања постављати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се то односи на 25.?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него кад су Ваши родитељи чули да сте Ви настрадали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се кад је тачно било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то везано за овај догађај или за неки други догађај?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није везано за овај догађај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није везано за овај догађај? Ја Вас питам за овај догађај кога по имену и презимену сте чули да је погинуло полицајаца па сте га после видели живог?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се, знам да су ти људи били живи и здрави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се каже, тужиоче рекао је не сећа се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се ниједног јединог?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте чули да су неки Албанци настрадали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ништа јасно, ништа прецизно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кад кажете чули сте?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не би износио овде трачеве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете више стотина?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ја сам само то чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта сте кажете, више стотина, више стотина наших полицајаца или више стотина Албанаца, за кога се односило више стотина?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Говорим о томе да је било таквих преувеличавања и будалаштина да нисам то узимао као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то сте рекли, објаснили сте.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Као озбиљно и нисам се бавио тиме и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац само хоће да Вас пита на кога се то односило да је више стотина Албанаца страдало или да је страдало Срба или, за кога сте Ви чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Углавном за полицајце да је изгинуло њих, али ништа значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ти људи су били живи и здрави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете више стотина, па јел то наших полицајаца српских изгинуло неколико стотина или неки други су изгинули, за кога сте мислили када сте рекли више стотина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на кога сте мислили? Одговорите и на то питање, на кога сте мислили?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Можда сам рекао више фигуративно јер су то такве глупости биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али које глупости, па никако да чујем које су то глупости?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците на кога сте мислили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никако да чујемо које су то глупости које сте Ви чули па им нисте поверовали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па о тим колегама које сам ја после видео живе и здраве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је, значи он мисли на полицајце.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: И уопште значи та прича коју ми је, коју сам начуо практично чуо од некога тамо, то је било толико невероватно и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али шта је то толико невероватно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су страдали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, није судија то, нешто је догађај, не више имена полицајаца, него ко је, шта се то догодило па је то невероватно, па нисте веровали, шта се то догодило?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па мислим да је невероватно да су ти људи живи, а овамо неко прича да су изгинули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нисте то хтели да кажете мало пре.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Шта добро, он не може да прича шта хоће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од свих прича, значи ово што сте рекли, наклапања, па их нисте узимали за озбиљно су се односила само на страдале полицајце, јел сам то разумео ја добро? Јесу то била наклапања о којима сте причали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам разумео питање, извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте данас овде, чули сте разна наклапања, када Вас је суд питао да ли сте чули нешто о страдању Албанаца, о убиству 48 Албанаца у Сувој Реци, Ви сте рекли чуо сам нека наклапања, ал нисам узимао за озбиљно, па Вас ја сад питам, јел су се та наклапања односила на полицајце за које сте чули да су погинули, а после их видели да су живи?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То ми је остало у сећању да сам ја те људе видео живе и здраве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али што сте то одговорили јер Вас је суд питао, суд Вас је питао везано за Албанце који су настрадали, а није Вас питао за полицајце који су настрадали, па откуд сад то повезујете наклапања са Албанцима, а причате о полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је логично, јер ја сам Вас стварно питала кад сте чули за страдања Албанаца, а Ви сте сад рекли ово, разумете, значи врло је логично сад ово питање тужиочево. Како сад полицајци, сад сте чули, сад се то односило на полицајце страдале, на кога се конкретно то односило?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Можда ја нисам добро прецизирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знете, то је сасвим логично.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То су биле, кажем питали сте ме да ли сам чуо, нормално рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да сте чули наклапања, да сте чули.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Оно у шта сам могао да уверим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Говорили да су то била наклапања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се чули, то тужилац инсистира управо?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па конкретно ево о овим полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су страдали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да су изгинули полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули, значи опет морам да Вам поновим питање, када сте чули да је страдало толико чланова породице Бериша, 48 чланова?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То сам видео на једној телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте тад у то време чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тако одговорио, рекао је чуо је наклапања. Сад смо се надовезали на полицајце.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја морам да се умешам стварно, три пута је рекао Ви сте га баш питали, када је први пут чуо за убиство породице Бериша и онда је понављао наново у емисији након бомбардовања, након завршетка бомбардовања, након завршетка, а кад то, не знам тачно у некој емисији. То је три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк на инсистирање тужиоца када су та наклапања везано за полицајце, он говори о полицајцима, морамо да разјаснимо.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ма тужилац нон стоп овде инсистира, он нон стоп инсистира и ово је потпуно недозвољен начин испитивања сведока, али ми то све толеришемо овде годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, `ајте конкретно. Конкретно оно што није питан, да разјаснимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па судија где ћете више конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дајте тужиоче питања, `ајмо преко председника већа питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па `ајмо, немојте, видите како Ви сада. Сада устане овај наш уважени колега Палибрк па Вас изгрди и онда се Ви сетите да тужилац нешто лоше урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче не можете на такав начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ми онда одузмете реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче овако како Ви коментаришете стварно, мислим стварно није у реду. Није у реду, прво и то није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не али Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте све то дозволили, дозволили сте питања и сад ја нисам видео да је нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче Вама сам дозволила да више пута постављате исто питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које висине је звоник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које је висине звоник?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не знам прецизно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте добили задатке 25.03.'99.? У којим просторијама или у близини које зграде?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То је у кругу полицијске станице, јер је већина нас боравила у објекту где је спаваоница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас тише мало, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само моменат, значи 25. сте задатке добили у кругу полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Требало би да је тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Јесу сви полицајци добијали задатке у кругу полицијске станице, 25. које сте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли су сви, па немојте да ли су сви? Па немојте да ли су сви, откуд он може да зна да ли су сви, дајте конкретно који полицајци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели Милојевић Небојшу тог јутра 25.?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте још видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу да се сетим заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отишли сте у Ђиновце, колико је то било сати кад сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је у јутарњим сатима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта значи јутарњи сати? Кад у јутарњим сатима добије задатке и у јутарњим сатима добијају, одлазе, ја питам кад сте отишли у Ђиновце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је све познато, тог јутра, пре подне, јел пре подне кад, кад би то било, у које време?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па пре подне негде не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од прилике? Тужилац инсистира, од прилике када би то било?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па рећи ћу произвољно јер се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Рецимо нека је било око не могу, то би било нешто што, није ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре 12, после 12?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Реко бих пре.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, имам примедбу председнице, реко је после доручка у јутарњим сатима, после доручка и сад се инсистира на

времену и каже, па немојмо да га изнуђујемо нешто да каже. Стави примедбу на исказ да не говори истину, немој ово да радиш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели неке колоне камиона 25-ог, 26-ог, 27-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Могуће да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел јесте или нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не могу са сигурношћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, питала сам уопште да ли је видео, да ли је било камиона, да ли је било ципова, да ли је било уопште неких возила, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким сте живели Ви у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Са родитељима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате испред Вас ту име сведока «А», то је име које не треба да користите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је заштићен сведок.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Јасно ми је, јасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И не треба ни његов надимак да користите.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: И то разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А познајете видим из истражног списка, познајете мајку његову?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она је радила са Вама у «Балкан белту»?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте после некад можда са колегиницом Вашом причали о томе шта је било у Сувој Реци након што сте сазнали из телевизијске емисије шта се десило?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икад са неким причали о томе шта је било у Сувој Реци? Да ли Вас је и као полицајца и некога ко је рођен у Сувој Реци интересовало да сазнате шта се догодило са Вашим комшијама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули наравно, када сте чули да ли сте се интересовали шта је то било? Касније значи када сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Пре сам питан значи вероватно сам некад са неким коментарисао, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја Вас питам конкретно, немојте, то су комшије Ваше из Вашег места у коме сте се родили, па Вас питам?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: У принципу знам да су сви били згранути.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме су били згранути?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да је могуће да се десило тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Од прилике би, све се сводило на тему коментара шта је било у тој емисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На које је послове био распоређен Милојевић Небојша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па чини ми се да је радио на пасошима у цивилном делу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било пре избијања сукоба, пре 24.?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Такође је обављао неке послове из цивилне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је те послове обављао, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Чини ми се да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вам добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се добро осећате, узмите мало воде ако Вам није добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ли паузу?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто Вам се слошило.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Пауза би ми само још, реко сам да имам угрожено здравствено стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, рекли сте. Узмите мало чашу воде па се освежите. Јел може да наставите? Тужиоче поставите питање.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па ако сматрате да је од користи да се приведе крају, ја бих да завршимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте разумели питање, јесте разумели питање?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Поновите ми, а да, био је неки део пословног простора између зграде, стамбене зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: И ту су знам обављали послове ја мислим личних карата, углавном цивилних докумената кад су измештени из полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче хоћете преко председника већа, молим Вас, чини ми се да му није добро од како сте директно почели да постављате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ту долазио ако зна у ту зграду која је била у тој.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је долазио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су људи који су долазили, јесу то становници Суве Реке, јесу то Срби, Албанци и неки који су ван Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ли Ви знате? Само да ли знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Знам да су то били цивилни послови, заиста не знам тачно ко је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања те врсте. Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Али би поновио само толико да знам од прилике где су, то је било питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте били кажете у Ћиновцима 25-ог, 26-ог, 27-ог, да ли сте видели неке колоне у ова три дана Албанаца који иду тим путем и према ком месту иду? Да ли иду прем Сувој Реци или према Призрену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим путем значи, да ли сте приметили?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Конкретно датума не могу да се сетим, знам само да су биле неке колоне које су ишле према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи конкретно за тај период док сте били тамо у Ћиновцима, тих 5, 6 дана што сте рекли, да ли сте приметили?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То нисам, нисам у то сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али то је пазите то је.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Сва моја уопштена сазнања су да је било неких колона према Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви сте тамо, Ви пазите ту комуникацију и што Вас пита лепо члан већа Ваш је посао да видите да Вас неко не нападне и сад иде, сад да ли сте то запазили да је рецимо тог 26-ог, 7-ог да су пролазиле неке колоне које би можда ето биле опасне за Вас или да сте то, да Вам је неко рекао да су прошли неки људи, а нису Срби и нису војници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Знате морам још нешто да прецизирам, можда нисам добро схваћен, рекао сам да су у више наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте то сте рекли, то све стоји.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: И могуће је да је у некој од тих смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не можете да прецизируете да ли је то у првом том наврату када сте били или касније да сте видели колоне, како сам ја Вас разумела?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Управо тако, тако сам и хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, кажете поменули сте 2 имена Јашар и Африм Бериша?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да мислим да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, питање, питање, ништа само кад постави питање одговорите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали међу познаницима, пријатељима некога из породице Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све одговорио, тужиоче, одговорио је немојте понављати, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За страдање тих, и ево завршавам.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Госпођо судија, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Реко сам моје је здравствено стање нарушено али сам дошао јер желим да дам изјаву, да поступим значи по позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо у виду да је Ваше здравствен стање нарушено, све сте то.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Али пошто је више пута исто питање, ја нисам правник али видим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, нећете се понављати него само тужилац ће Вам поставити питање које није до сада постављено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте питали неког од претпостављених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете? Хоћете да седнете можда ће Вам лакше бити?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нека, издржаћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево завршавам, ово је последње, ово је последње, да ли сте питали неког од претпостављених поводом тих прича о страдањима полицајаца или неких других прича да ли је то истинито? Обзиром да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са неким од претпостављених?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да је то.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Обратио сам пажњу овамо па нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам пренети, да ли сте разговарали поводом тог догађаја са неким од претпостављених Ваших?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али онда кад је чуо оне приче, обзиром да је он, не не то је исто то питање, њихова безбедност је директно условљена и тиме да ли се нешто догодило у Сувој Реци или се није догодило, па ја сад питам да ли је он питао некога од претпостављених када је чуо те приче за које је рекао да су наклапања, да ли прети опасност нека, да ли се нешто десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали неког јел прети од неког опасност, нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте питали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала тужиоче, изволите господин Тодоровић адвокат.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Поред ове осматрачнице на звонику, нисам сигуран да ли је он рекао да је била осматрачница, али да ли је постојала још нека осматрачница у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Осматрачница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, као осматрачница?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па осматрачница као осматрачница не, али смо користиле високе зграде за осматрање околине, конкретно вински подрум, нпр. високе грађевине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За време тих неколико дана првих три дана, 24, 5 и 6 да ли је пала нека бомба НАТО на Суву Реку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тих првих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Тих првих дана мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Био је близу, био је у Ћиновцу, у реону Ћиноваца. Само кад је дошао после да ли је видео неке промене на Занатском центру, у центру града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште залазили у Занатски центар?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам, нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни споља нисте могли никако нешто, да су неке фасаде оштећене?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не. Нисам на крају имао никака посла тамо нисам ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај сведок је први који је рекао да је био задужен са бомбама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ови су говорили да немају бомбе, па ја сад питам да ли је неко задужен био са снајпером?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: То ми није познато.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Пуномоћник оштећених.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је «Балкан Белт» имао неку продавницу делова у граду?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је можда убиство тог Лазића кога сте поменули да ли је то било у тој продавници?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се нешто у вези са тим убиством догодило, да ли је полиција истраживала нашла починиоце тога?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Познато ми је да је извршен увиђај, даље радње ми нису познате.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је тог истог дана на том делу где се налази продавница било још неких убистава?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда чули да су неки Албанци, 10 или 11 њих убијени у вези са тим убиством?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Па што нисте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се извињавам, ово нема везе са овим предметом, ја не знам колико се сећам ово убиство је било пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било непосредно пред бомбардовање, јел тако?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Пре рата, не знам кад је.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али мало пре је сведок помињао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро изволите, сведок је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: 22. марта, мало пре је сведок причао и није, господин Ђурђић није реаговао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, прокоментарисао је, изволите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па што нисте реаговали мало пре кад је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић изволите поставите.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је такође поменуо да је 25. марта било неких активности полиције и да је онда чуо да је било неких убистава полиције, да ли је чуо да је било убистава неких цивила тог дана 25.? Јер је баш поменуо 25.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Мислим да сам одговорио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте чули за полицију, да је полиција страдала, да ли сте чули да су неки цивили страдали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А са ким је то, шта се причало у каквом сукобу, од чега је страдала та полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се причало уопште, јесте Ви разговарали са неким како је страдала?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не, самим тим што су биле, како да Вам кажем, небулозе мислим нисам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте придавали важност?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Нисам придавао значај.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли је чуо за још неки датум да ли је чуо да је 26. било неких активности исто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто казује то 26.?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Рекао сам значи након.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након свега, то је објаснио.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Што смо отишли, сад могуће да везано значи, да имам сазнања односно чуо сам да је било значи понављам тих неких дејстава у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати то сте све рекли. Чуо је, чуо је касније је чуо.

НАТАША КАНДИЋ: А где, јел исто, он је реко да је чуо да је 25. било на Рештанском путу, а 26. где је, шта је чуо да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек касније је чуо за тај догађај 26., тек касније је чуо.

НАТАША КАНДИЋ: А када је чуо за 25.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 25. кад сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Ради се о времену кад нисам био присутан значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али тог 25. значи да су била нека дејства 25. кад сте то чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па након што смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте се вратили, добро. Из Ћиноваца након што сте се вратили тад сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли сведок зна нешто у вези са тим пријавама, зеленим картонима? Поменуо је да зна да је пре рата Небојша Милојевић радио на издавању путних исправа, а да ли му је познато да су, да је за време бомбардовања значи била служба за издавање картона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам кажем, толико инсистирање на тим зеленим картонима, тужилац је нон стоп инсистирао на томе, то уопште није предмет оптужнице, ми никакве не видимо зелене картоне, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Па како не, то има везе судија са исељавањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само да су била исељавања, да су била исељавања, али нико од сведока не може да Вам потврди, од ових сведока које смо сад чули да знају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ако Ви као држава издајете картоне који служе за пролазак кроз територију, онда је то врло у вези са оптужницом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим Вас, сведок Вам је децидирано рекао ко је радио на томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А имате сведока који је издавао те картоне и Ви сте се задовољили одговором да он не зна какве је картоне издавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако је рекао да не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али не можете да каже да смо ми инсистирали на нечему што није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инсистира се на тим картонима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је врло важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек који је издавао он је тврдио да не зна, сад како ћемо питати сведока који није то радио да ли он зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија, то је тужиочева интервенција.

НАТАША КАНДИЋ: То је била опште позната.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Прво, сведок претходни није уопште помињао картоне за исељавање него је он рекао да он мисли да су то били картони око евидентирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је пријава боравка.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И пријава боравка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И молим Вас сад ми инсинуирамо да је било неки картони за исељавање, то је закључак тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А поставља се као питање да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате за постојање неких зелених картона у то време, да ли Ви уопште пошто сте кажете чули ово, чули сте?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не, не, реко сам да знам цивилна служба шта су они радили ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вам није познато.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сведок зна, да ли је видео у граду да се неки људи исељавају или пролазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

НАТАША КАНДИЋ: За време НАТО бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није био ту, није био тих дана ту, значи када.

НАТАША КАНДИЋ: Па како није био, био је у мају, у априлу, крајем марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, после је био каже, после је био исто на терену.

НАТАША КАНДИЋ: Па није све време био на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас он је тако рекао, значи он је био само дан, два у Сувој Реци и поново је био на теренима, јел тако сте рекли?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Добро да ли је тамо где је био на теренима виђао путевима пошто су обезбеђивали комуникације, да ли је виђао неке људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тим приликама?

НАТАША КАНДИЋ: Колоне, групе возила који су ишли?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да, да реко сам да је било возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Који су се кретали у правцу Призрена, мислим ништа прецизније ја не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, реко је да је ОЕБС радио неке недозвољене послове, да ли је њему познато, јел може то да нам мало више објасни шта то значи да недозвољени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није предмет ове оптужнице, не видим зашто би уопште објашњавао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли он као, молим Вас па он је био у полицији, ако се неко бави, врши неке недозвољене послове, то може да има итекако везе са оптужницом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте нећемо сада да истражујемо шта је ОЕБС радио, молим Вас дајте поставите питање које је везано за оптужницу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли му је познато да је још неко сем ОЕБС-а нпр. да ли је неко од припадника полиције вршио неке недозвољене послове, радње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од припадника полиције вршио недозвољене послове? Колико Ви знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не би знали?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Претпостављам да је неко ја не знам да је неко чинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недозвољене радње?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ово кад је чуо у вези са овим суђењем и видео на телевизији да је толико људи побијено, шта он мисли ко је побио те људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо постављати питање шта он мисли ко је побио људе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је чуо да ли је то полиција радила или је неко други?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Опростите судија, па да је и чуо да су сви окривљени на оптуженичкој клупи извршили злочин и неко трећи, да ли би било какав значај имало за поступак то његово што је чуо од неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Апсолутно никакав.

НАТАША КАНДИЋ: Како да не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јер он је ту као сведок да укаже да је видео да је неко извршио кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић поставите даље, поставите питање даље.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више, изволите браниоци. Изволите. Господине Палибрк?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Јесте рекли браниоци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: У име свих браниоца желим да кажем узимајући у виду здравствено стање јер се човек само што се није срушио и желим то да се констатује, а имајући у виду да благе везе са догађајем нема, ми одустајемо од било којих питања везано за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања значи? Добро. Да ли оптужени имају питања?

Нема питања. Да ли Ви можда желите још нешто да изјавите везано за овај догађај? Да ли нешто што бисте Ви хтели да кажете, а да ето ми Вас нисмо питали?

Немате ништа више?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви долазите из Сопота, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна карта је 260,00 динара, јел тражите трошкове превоза? Имате право на трошкове превоза.

СВЕДОК МИЛОВАН ФАТИЋ: Па неби било за згорег.

Сведок тражи трошкове у висини путне карте.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Исплатити сведоку износ од 260,00 динара на име повратне карте
Сопот – Београд.**

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јел дозвољавате да дам клијенту неке списе из предмета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да дајете, зна се има све свој ред како се даје.

Добро хвала Вам господине Фатићу, можете ићи.

Ми сутра настављамо у пола 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако, наравно ако не буде било обустава рада да ћемо наставити са радом.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА